

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה

מיום שני, ט' בחשוון תש"פ, 4.11.2019

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מס' 12
מיום שני, ט' בחשוון תש"פ, 4.11.2019

משתתפים:

- ירקוני גדי - יו"ר המועצה
- מאיר יפרח
- ברקאי מירב - חברת מועצה, בארי
- בר יובל - חבר מועצה, בארי
- משה טל - חבר מועצה, דקל
- ספקטור שמואל - חבר מועצה, חולית
- הוכמן ידידיה - חבר מועצה, בני נצרים
- אלון דודי - חבר מועצה, יתד
- רבקה בן ארי - חברת מועצה, כיסופים
- אווקרט חנניה - חבר מועצה, מבטחים
- רובין השי - חבר מועצה, ניר עוז
- פלג אמיר - חבר מועצה, עין הבשור
- פרידמן ראובן - חבר מועצה, עין השלושה
- דניאל אריה צבי - חבר מועצה, רעים
- גל נועם - חבר מועצה, שדה ניצן
- אדמון אדרי דנה - חברת מועצה, שדי אברהם
- מימון יהודית - חברת מועצה, יבול
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- רונית בן רומנו
- דני ברזילי

רוויטל דג'אווי בן יעקב

איתי ציפורי

מר צפניה משה

תמרה כהן

קוברסקי אדוארד

יעקב רביבו

בר חפץ

מזל ערוסי

סילביה גרין

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
כבי שקולניק	-	גזברות
יפה בוקובזה	-	גזברות
זנטי יהודה	-	מבקר המועצה
אושרה גבאי		
רננה גומא		

על סדר היום:

1. מידע.
 2. אישור פרוטוקול מליאה 11#2019
 3. חילופין במליאה.
 4. ועדים מקומיים.
 5. דיון על דו"ח המבקר לשנת 2018
 6. מרחבים מוגנים ליישובים
 7. קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים
 8. אישור סגירת תב"רים
 9. אישור תב"רים
 10. שינויים במסגרות אשראי
 11. אישור סדר יום לשתי ישיבות מליאה מרוכזות בנושא תקציב 2020
 12. אישור שכר בכירים יהודה זנטי – מבקר פנים
 13. אישור העסקה אחרי גיל פרישה לכבי שקולניק - גזברית
- **הוספת סעיף לסדר היום – אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר**
- **אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר**

מליאה מספר 12. גדי, בבקשה.

מר ניר ים:

1. מידע

מר גדי ירקוני: כמובן אני רוצה להתחיל, ברשותכם, עם הטרגדיה שקרתה פה אתמול, עם הרצח הנתעב הזה של אסתי. חלקנו, רובנו, היינו עכשיו בהלוויה הקשה הזאת. אין הרבה מילים שאפשר לנחם משפחה אחרי כזה אירוע, מיותר, טראגי, שאין לנו, לי לפחות, לאנשים נורמאליים, אין הסבר איך דבר כזה יכול לקרות.

אנחנו כבר לא מדברים על דברים חמורים של הכאה או משהו, כבר הרצח הפך להיות דבר כל כך, נראה זול כזה. שכן אדם בא וגומר למישהו את החיים, ועוד למישהי שהייתה בת הזוג שלו, ועוד לנשים, אני חושב שזה דבר שהדעת לא מקבלת.

אנחנו, בתור מועצה, שזה קרה אצלנו, תמיד נלחמים, מקווים שזה לא יקרה דבר כזה, ובטח אף אחד לא רוצה שזה לו יקרה, בקהילה שלו, בבית שלו. אני חייב להגיד לכם, כשאני שמעתי את זה אתמול, אני הצטמררתי. זה בין ההודעות היותר קשות שאתה מקבל. זה לא משנה אם אתה מכיר את המשפחה, לא מכיר את המשפחה אישית, זה כזה חודר לך ללב.

אני מקווה מפה, אני רוצה לשלוח את התנחומים, באמת, למשפחה שיתחזקו ויראו איך ממשיכים, כשאינ ברירה, איך ממשיכים, עם אירוע כזה להמשיך ולחיות. אבל בימים קשים כאלה, ובטח היום, ביום שרק הבאנו אותה למנוחות, אני רוצה בהחלט לשלוח להם מפה, את תנחומינו של כל המועצה, של כל הקהילה הזאת של אשכול. וגם, עוד פעם, לחדד את הדבר הנורא הזה, שהוא לא רק רצח, הוא גם זלזול, אני חושב, לא חושב - הוא זלזול.

ובעצם לא להכיר במשהו של מישהו אחר, בחיים של מישהו אחר, אז באמת אין מילים שיכולות לבטא את האסון הנורא הזה. אנחנו פה, כמובן, מביעים את צערנו נקווה שבאמת, אני אהיה בשבעה מחר – מחרתיים, אני מקווה שנצליח לנחם אותם קצת. אז זה היה חשוב לי מאוד לפתוח במילים האלה פה. ובמעבר חד,

גב' מזל ערוסי: מתבקש.

מר גדי ירקוני: את רוצה להגיד משהו?

גב' מזל ערוסי: לא, אמרתי שזה היה מתבקש באמת.

מר גדי ירקוני: בסדר.

גב' מזל ערוסי: כי זה באמת, לא מאפיין את המועצה שלנו, ופתאום זה הגיע לפתחנו, וזה דבר נורא.

מר גדי ירקוני: נורא ואיום. אז כן. בגלל זה גם דחינו את המליאה ואני אחסוך עכשיו דברי המשך על דברים אחרים, יכול להתחיל ישר בסדר היום, ונספיק היום כמה שנספיק, נראה את הדברים שחייבים, אז אני מקווה שנספיק הכול.

מר ניר ים: אם מישהו רוצה להגיד משהו.

מר גדי ירקוני: מי?

מר ניר ים: לפני סדר היום. טוב, לפני סדר היום, אני אגיד כמה מילים על הנושאים שאנחנו כרגע, גם התבקשתי על ידי חברי המליאה לטפל, ואיפה אנחנו עומדים עם העניינים האלה. בנושא ועדות, אני קיבלתי פניות להוסיף אנשים לוועדות, לעשות שינויים כאלה ואחרים. חזרתי וסרקתי את כל רשימת הוועדות, שלמעשה הפעם האחרונה שאישרנו אותן, הייתה כמעט בדיוק לפני שנה, כשנבחרה המליאה ומאז אנשים זזו, התחלפו. אנשים חסרים. אז ברשותכם, כל מי שביקש, אנחנו נביא את כל הוועדות בצורה מסודרת, לאיפה אנחנו מוצאים נציגי ציבור, איפה מחברי המליאה, ואנחנו בנוהל מרוכז, נטפל בכל הנושא הזה של הוועדות, כולל כל מיני בקשות

לעשות שינויים כאלה או אחרים, בנושאים שבהן מתעסקות הוועדות, אז הכול יבוא בפעם אחת.

מתי?

גב' דנה אדמון:

מר ניר ים: בקרוב מאוד. יש לנו תקציב על הראש, קצת לוחץ אותנו יותר. עבודת, בגדול, המיפוי של מה חסר איפה, כבר קיימת. אבל נוהל הבחירה, וההצעות וכל הדבר הזה, מאוד מקווה ומאמין שיבוא לקראת סוף השנה. ברגע שטיפה נתפנה מנושא התקציב.

אם אפשר להביא באותו מעמד, איזושהי סקירה של כל הוועדות מה

מר דודי אלון:

הם עשו.

אני הבטחתי בזמנו, ואנחנו נעמוד בהבטחה שלנו, שמאותו שלב, אחת

מר ניר ים:

לשלושה חודשים, יינתן דו"ח מכל הוועדות.

אפשר לקבל באותו מעמד גם אחורה? מה היה?

מר דודי אלון:

אפשר בהחלט. אפשר בהחלט וזה יהיה. זה רשום אצל תמרה עכשיו

מר ניר ים:

במחשב.

מצוין.

מר דודי אלון:

מבחינת איכות הסביבה, יש שני נושאים שמעסיקים אותנו. העניין של

מר ניר ים:

הזבובים, שזה מטרד בכל המועצה. גייסנו פקח נוסף, הוא כבר יצא לשטח ואני מקווה שזה יועיל במשהו. מבחינת השריפות, גם נושא שמציק לאנשי. אנחנו בתוך איזושהי בחינה של העניין, החוקיות, מה זה אומר, משרד החקלאות, החקלאים שזאת פרנסתם, היישובים שסובלים מהדבר הזה, וזה קצת מורכב. אבל זה מטופל. נקווה שנגיע לסיכומים שיעשו את איכות החיים של כולנו

קצת יותר טובה.

הדבר האחרון שרציתי גם להציג במסגרת המידע שלי, זה את נושא יתרות המועצה, שאמנם כבי תציג אותן, אבל זה לא סעיף, אלא זה לידיעה, לבקשת חברים במליאה. אני נותן לך את רשות הדיבור.

גב' כבי שקולניק: עכשיו?

מר ניר ים: עכשיו בדיוק.

גב' דנה אדמון: רק לעניין הוועדות, הוועדה להקמת ועדת חינוך, מה איתה?

מר ניר ים: היא מתארגנת.

גב' דנה אדמון: אני, בחוגים האחרים שלי, קוראת לה הוועדה לבזבוז זמן, כי אני...

מר ניר ים: כן, נכון. אז אפשר לקרוא לזה איך שרוצים, אבל באמת אנחנו מרגישים שהזמן, עד סוף השנה, הוא מה שאנחנו יכולים, מה שנקרא, לפעול בתוכו, אוקיי?

מר דודי אלון: מתי ישיבה ראשונה?

גב' מזל ערוסי: ישיבה ראשונה ביום שני,

גב' דנה אדמון: בדצמבר...

מר ניר ים: נכון. עד דצמבר, ועדת החינוך המועצתית תוצג. וגם הקווים המנחים לפעולת הוועדה, יסוכמו.

גב' מזל ערוסי: ביום שני הקרוב תתקיים ישיבה ראשונה. לא של ועדת החינוך, של המינוי וה... הבזבוז זמן. זה ממש ככה.

גב' כבי שקולניק: על פי בקשת המליאה, אנחנו הבאנו את יתרת הקרנות של המועצה נכון להיום. זה לא לשנה, זה יתרה, זה סוג של מאזן, נכון להיום אלו היתרות. יש לנו חלוקה קצת בין הקרנות, היא לא כל כך רלוונטית למליאה, אנחנו, בדרך כלל גם כשאנחנו מביאים את זה למליאה, אנחנו לא אומרים אם זו קרן פיתוח או קרן השבחה. בעיקרון, הקרן, מה שקראנו לשנת 2018, היא קרן שאנחנו יכולים לשים בה דברים שלא קשורים לפיתוח. כמו סולארי, או דברים מהסוג הזה. כי משרד הפנים מאוד מקפיד שבקרן השבחה, ובקרן פיתוח, יהיו דברים שהם קשורים, באמת, לפיתוח. כמו הקמת בית ספר, או מרכז אמנויות, או כל דבר שהוא בינוי. אז זה, קרנות הפיתוח, נכון להיום, הן 5,517,000 ₪. אחר כך יש את הקרנות שהן של ניהול תיקים, שוק ההון. אז את הרווחים שיש מהקרנות האלה, אנחנו צריכים לרשום, הרווחים שיש מהתיקים האלה, אנחנו רושמים לטובת הקרנות. זה כמובן, לא הקרן של ההשקעה, אלא הרווח, או ההפסד. בשנת 2018 היו גם הפסדים לא קלים, אבל בינתיים, כמו שאתם רואים, בכל הקרנות שאנחנו משקיעים בהן, כל בתי ההשקעה שאנחנו משקיעים בהם, יש רווחים מצטברים. זה לא המון, יחסית אנחנו כבר מ-2016 בשוק ההון, אבל זה גם לא רע. זו תוספת, זה כסף שעובד, לפחות שומר על ערכו.

מר אריק דניאל: כבי, זה רווחים שיישארו בקרנות?

גב' כבי שקולניק: אנחנו לא מושכים רווחים מהקרנות.

מר אריק דניאל: אז על הנייר, מה שנקרא.

גב' כבי שקולניק: אנחנו לא מושכים את הרווחים. אם נמשוך אותם, אז זה יהיה פחות.

מר גדי ירקוני: כן, אתה צודק.

גב' כבי שקולניק: מה זה על הנייר? זה רווח אמיתי שאפשר למשוך אותו. אממה, אנחנו א' - מפחדים שתהיה ירידת ערך, אז זה כנגדי. ו-ב', בינתיים אין צורך. אולי אם נגיע לרגע שלא תהיה לנו ברירה, אז גם נמשוך. מה שאני אומרת פה, שאתם גם יודעים, שההשקעה שלנו בבתי ההשקעות הולכת ויורדת. ככל שהתקדמנו עם בית הספר, בניה של בתי הספר וכל הפרויקטים הגדולים שיש לנו, אז משכנו מהקרנות כספים. כי עדיין חסרות לנו גם הרשאות ממשרד החינוך,

מר דודי אלון: מה הייתה יתרת הפתיחה של לפני שנה מהיום? פלוס מינוס?

גב' כבי שקולניק: אני לא רוצה, משכנו בערך 8 מיליון ₪ במהלך השנה הזאת, משהו כזה. שמונה או 12. נכון להיום, יש לנו שם עוד 20 מיליון. אז זה, מן הסתם, עשה שלושים. אבל את הנתון הזה, דווקא הפעם, תמיד אני באה עם כל התיקים, אבל הפעם...

מר ראובן פרידמן: כבי, התשואות,

גב' כבי שקולניק: כן?

מר ראובן פרידמן: מבחינה של מה שהיה דיון וזה, יביאו לנו.

גב' כבי שקולניק: כן.

מר ראובן פרידמן: אז הן גם ירדו?

גב' כבי שקולניק: מה זאת אומרת? אני לא הבנתי.

מר ראובן פרידמן: לא, של הקרנות.

גב' כבי שקולניק: ב-2018, היו ירידות. כי היה, מי שמכיר קצת את שוק ההון, אנחנו כמועצה, מפקידים רק באגחים, ויש נוהל כזה של משרד הפנים, אנחנו לא יכולים לחרוג ממנו. אנחנו משקיעים רק באגחים. 75% באג"חים ממשלתיים, ורק 25% באג"חים, מדרגה A ומעלה, מי שמבין קצת בשוק ההון. והמשחק, בעצם, שיש לנו, זה העניין של משך חיי האיגרת, מה שנקרא מח"מ, ואם זה יהיה צמוד לדולר, או צמוד למדד, זה המשחק, או לא צמוד בכלל. זה המשחק שלנו בשוק ההון. זאת אומרת, זה משחק מאוד מוגבל. אבל עדיין, כמו שאנחנו רואים, הכסף שומר על ערכו וזה מה שחשוב. לפחות שלא יאבד את ערכו, שאפשר יהיה להשתמש בו.

אז זה מה שרווחים מהשקעות כתבתי. אחר כך יש, בביוב, יש קרן אגרת ביוב, וקרן היטל ביוב. הכספים האלה, הם משמשים, ברוב המקרים, להחזיר הלוואות ביוב, של שנים קודמות, שלקחנו לצורך הפרויקטים של הביוב, אבל מי שזוכר, גם בשנה שעברה, אני חושבת שזה היה, אולי אתם לא זוכרים, אבל לקחנו שמונה מיליון ₪, מתוך היטל ביוב, לטובת השקעה באחד מקווי הביוב, שאנחנו עכשיו משקיעים בהם, בשביל לא לקחת עוד הלוואה. כי לקחנו, יש לנו שני קווים גדולים עכשיו אנחנו עובדים עליהם, אני לא יודעת אם זה הזמן להיכנס לפירוט, אבל סכומים מאוד מאוד גדולים, גם בתחום הביוב. אם מבקשים פירוט, אין בעיה להביא אותו.

זהו, וקרן פיצויים לשמעונים, זה קרן שנדרשנו על ידי משרד הפנים, בזמנו, כשנסגר שמעונים, ונפתח נגב מערבי, איך זה נקרא, זאת אומרת, השתנה המבנה של הוועדה המרחבית לתכנון ובניה, אז במקרה שתהיה תביעה, יש לנו פה קרן. עוד שנתיים – שלוש, אפשר יהיה להעביר אותה לדברים אחרים, כי אחרי עשר שנים, אפשר יהיה כבר להעביר אותה למטרות אחרות. וסך הכול, יש לנו 12 מיליון ₪ בקרנות.

אני לא יודעת אם אתם זוכרים, אבל כל פעם שאני מביאה, גם הפעם, אני לא יודעת אם זה יעלה היום, ולא כל כך משנה. אנחנו מביאים, מבקשים, קרן לכיסוי תב"ר, אז בהרבה מאוד מקרים, זה לכיסוי זמני. עד שיגיע תקציב ממקור אחר. אז פה, הכנתי ככה קצת בגדול, שנראה, כמה כספים החזרנו מתב"רים לקרנות. לא כמה הוצאנו. זה לא הנטו, זה ברוטו. כמה החזרנו.

למשל, כמו שאתם רואים, בהרחבת בית ספר נופי הבשור, בסופו של דבר החזרנו ארבעה מיליון. באנו לבקש מימון זמני, וברגע שקיבלנו את ההרשאה ממשרד החינוך, החזרנו את זה בחזרה. או תב"ר אולם חוגים ממוגן, גם החזרנו, בינתיים.

מר רביבו קובי: את כל התב"ר? כל מה שלקחנו – החזרנו? או שרק...

גב' כבי שקולניק: לא, לא, ממש לא. אני אומרת, זה לא נטו. זה הברוטו, אבל זה רק הבאתי בשביל לסבר את העין ואת האוזן, שכשאנחנו אומרים שאנחנו יודעים, או מטפלים בהשגת מימון נוסף, אז אנחנו לפעמים מצליחים לקבל אותו, ואז אנחנו מחזירים את הכסף מהתב"ר לקרן. זהו, זה מה שרציתי להראות. אני מקווה ש... כן?

מר אלי שמעיה: כמה שזכור לי אני ביקשתי לקבל את הדו"ח הזה לגבי הקרנות. אז בסדר, יש פה את היתרות. אני הכוונה שלי הייתה, לקבל את יתרת הפתיחה הראשונית של הקרנות, ולראות את כל התנועה שלהן.

גב' כבי שקולניק: ממותי?

מר אלי שמעיה: לא יודע, משנת,

גב' כבי שקולניק: מ-2019?

מר אלי שמעיה: לא, 2018, אני חושב, התחלנו עם סכומי קרנות גדולים יחסית, עד שקיבלנו את מס השבח.

גב' כבי שקולניק: 2014.

מר אלי שמעיה: אני פה לא יודע, כרגע, בסדר, את הצגת בפנינו את הסכומים,

גב' כבי שקולניק: הצגתי יתרות, לא הבנתי שזה...

מר אלי שמעיה: את הצגת בפנינו כרגע את הסכומים שחזרו לקרנות. איפה הסכומים שעל פי התכנון אמורים לחזור לקרנות? לא קיבלנו אותם, אבל הם אמורים לחזור? כי חלק גדול של הקרנות, היה מימוני ביניים.

מר גדי ירקוני: אבל הם עוד לא הגיעו.

מר אלי שמעיה: אני לא אמרתי שהם הגיעו, אני אמרתי שתהיה לי תמונה, לפחות, מה תכננו. מאוד חשוב לדעת מהו סכום הכספים שהעברנו לטובת ההשקעה, שלא התכוונו שהם יחזרו, שאנחנו השקענו מתוך הקרנות, ובכל מקרה לא חוזרים. ומה הם הסכומים שהתכוונו שהם יחזרו, ועשינו מימוני ביניים? אז פה קיבלנו תמונה של מה שחזר כבר.

גב' כבי שקולניק: אני אגיד לך, עד לפני שנה, כשהוצאנו כסף מקרנות, בדרך כלל זה היה להשקעה, לא במטרה שיחזור. לפני שנה, כשמשרד החינוך שינה קצת את הנהלים שלו ונתן לנו אפשרות להתחיל לבנות לפני שהוא תקצב, אז התחלנו למשוך יותר מימוני ביניים, אם אתה רואה פה בית ספר, או פרויקטים של המשרד. עכשיו, יש שני פרויקטים גדולים, שוהיה ונקבל הרשאות תקציביות, הסכומים יחזרו. אחד זה בערך כשמונה מיליון, קצת פחות 7.5 מיליון ש"ח בגין אולפנה והישיבה, בחלוציות, הבניה. והשני, זה משהו בסביבות ארבעה מיליון ש"ח, בגין בתי הספר.

מר גדי ירקוני: הרשאות שאת צריכה לקבל?

גב' כבי שקולניק: אני צריכה לקבל הרשאות הרבה יותר, אבל יש לי...

מר גדי ירקוני: כמה יותר?

גב' כבי שקולניק: חסרות לי הרשאות,

מר אלי שמעיה: לפי התכנון של המועצה, כמה כסף אמור לחזור?

מר גדי ירקוני: 15. חבר'ה, אנחנו סתם זורקים פה מספרים שמבלבלים אתכם.

מר ניר ים: רגע, אני הבנתי מה אלי מבקש.

מר אלי שמעיה: זה לא יתרות, היתרות היו צריכות לבוא בסוף הזה.

מר ניר ים: הבנתי לגמרי מה אלי מבקש, ונערוך את הדו"ח הזה.

מר אלי שמעיה: יפה. זה דבר אחד. דבר שני, רק לתקן, לגבי הקרנות שקשורות לאגרת ביוב, כבי, וגם היטל ביוב, מה שמופיע שם, זה לא להחזר הלוואות, זה לאחזקת ביוב. אגרת הביוב, זה לאחזקת הביוב וה...
 יפה. זה דבר אחד. דבר שני, רק לתקן, לגבי הקרנות שקשורות לאגרת ביוב, כבי, וגם היטל ביוב, מה שמופיע שם, זה לא להחזר הלוואות, זה לאחזקת ביוב. אגרת הביוב, זה לאחזקת הביוב וה...
 וההיטל.

גב' כבי שקולניק: וההיטל.

מר אלי שמעיה: כן. מה, מה זה אגרת ביוב?

גב' כבי שקולניק: אגרת ביוב זה לאחזקת ביוב.

מר אלי שמעיה: נו?

גב' כבי שקולניק: אבל האגרה שמופיעה פה, זו היתרה לשיקום והחזר הון. מה שלאחזקה, הולך ישר להוצאה.

מר אלי שמעיה: אז זה לא אגרת ביוב.

גב' כבי שקולניק: זה קרן אגרת ביוב, זה קרן שהמקור שלה הוא אגרת ביוב.

מר גדי ירקוני: אלי, חלק ממה שמשלמים אגרה, חלק מהאגרה היא להחזר ההוני.

מר אלי שמעיה: זה החזר הון?

גב' כבי שקולניק: זה חלק מהאגרה.

מר גדי ירקוני: אתם מסתבכים ב...

מר אלי שמעיה: אני מצטער, אני מצטער,

גב' כבי שקולניק: מה אתה מצטער?

מר אלי שמעיה: הקטע של ההשקעה, של ההון, הקטע ההוני באגרה, הוא לטובת השקעות עתידיות.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר אלי שמעיה: לגבי מה שהשקענו כבר, ולקחנו על זה הלוואות, זה מהיטל הביוב

שאתם גובים, זה לא קשור לזה. את מערבבת פה את האגרה עם ההיטל, זה לא נכון לעשות את זה.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להסביר משהו, בעניין הזה של הביוב, אפשר להיכנס לזה

אם יש זמן. הביוב, בנו אותו פה לאורך שנים, אנחנו כבר בונים ביוב, אני חושבת 15 שנה.

מר אלי שמעיה: נו?

גב' כבי שקולניק: בהתחלה עשו קווי ביוב מכל היישובים, ואז גבו היטל ביוב, לפי

תחשיב שנעשה, שהתאים להוצאות של הביוב שהיה מהמושבים לשלושה מתקני טיהור שפכים – מגן, צוחר וחולית.

לפני 4 שנים בערך, הוחלט פה לעשות מתקן טיהור שפכים מרכזי, שלישוני. הושקעו בו לפחות 30 מיליון ₪, לא הכול המועצה, חלק מנהלת הביוב, 60% מינהלת הביוב. אבל מה שקרה, שהיטל הביוב שגבינו כבר, מינהלת הביוב קיבלה את זה, שזה היה בגין הוצאות עבר, כמו שאתה אומר. אבל עכשיו, יש לנו הוצאה גדולה מאוד, חדשה. ולכן, הם הכירו לנו בתחשיב של אגרת הביוב. חלק זה הוצאה לתיקונים ואחזקה, חלק זה לקרן שיקום שהם דורשים שתהיה, וחלק זה מה שנקרא קרן החזר הון, זה מחולק לפי אחוזים מסוימים.

הקרן של החזר הון, היא גם לעתיד, אבל גם לעבר. בעיקר בגלל המט"ש עשינו אותו, והמט"ש יצא. עכשיו, אם זה באמת שאני לוקחת את הכסף מהיתרה של... אגרת ביוב כשגובים אותה, היא מכניסה סכום מסוים של כסף. כל ההוצאות בגין ביוב, תיקוני ביוב, שנעשו בשנה, נגיד 2019, הם נרשמים בתקציב הרגיל, גם האגרה נרשמת בתקציב הרגיל. והם יוצאים בתקציב הרגיל. בסופו של יום, נשאר יתרה. היתרה עוברת לקרן, גם לצורך השקעות עתידיות, וגם לצורך החזר הלוואות שכבר הושקעו, שנלקחו למען הביוב.

מר אלי שמעיה: ואיפה ההיטל ביוב שגבית?

גב' כבי שקולניק: וגם היטל ביוב, וגם אנחנו ממשיכים לגבות היטל ביוב ממתיישבים

חדשים. היטל הביוב שגבינו,

מר אלי שמעיה: שהוא להחזר הלוואות.

גב' כבי שקולניק: נכון.

מר גדי ירקוני: אלי, אתה שוחה בנתונים, לא כולם כמוך פה.

מר אלי שמעיה: בסדר, אני אומר ההצגה, מה שרציתי להגיד, שלפי דעתי ההצגה לא

נכונה, זה הכול.

יפה בוקובזה: היא נכונה, היא לא מפורטת.

מר ניר ים: אוקיי, קיבלנו את העניין. אנחנו נציג את הקרנות בצורה שתהיה יותר

מובנת וגם בפרספקטיבה,

מר אלי שמעיה: אני רק משפט אחד רציתי להעיר. היום, מערכת הביוב שלנו, חדשה,

אוקיי? ברור לנו שבעוד 5-10 שנים, נצטרך להשקיע שם המון כסף בטיפולים.

גב' כבי שקולניק: שיקום, שיקום.

מר אלי שמעיה: עכשיו, הקרנות שנשארות פה מאגרת הביוב, הרי ידוע, היום אנחנו

לא צורכים אותה, כי הכול חדש. היא מיועדת להשקעה עתידית. אחרת תצטרכי, לא יהיה לך כסף

פה, תצטרכי לגבות היטלים, של ההשקעות.

גב' כבי שקולניק: היא מיועדת לשיקום, נכון. היא מיועדת לשיקום, אתה צודק.

מר אלי שמעיה: זה למשהו עתידי.

גב' כבי שקולניק: נכון, נכון. זה קרן שיקום.

מר אלי שמעיה: ולגבי ההלוואות, את גובה היטלי ביוב, שלמי את ההלוואות. פעם המועצה שילמה, חשבנו שאנחנו נחזיר את הכסף למועצה.

גב' כבי שקולניק: זה אותו הדבר גם היום.

מר אלי שמעיה: זה לא טוב.

גב' כבי שקולניק: אבל יש שליטה על מה שקורה. אוקיי.

מר ראובן פרידמן: אני רוצה לשאול, אולי בהקשר לזה. כי אנחנו רואים יום יום, בקשר בחדשות, שעיריות ורשויות הולכות ונעשות, המצב התזרימי הולך ונעשה יותר קשה, בגלל שאין תקציב.

עכשיו, נידרש, אני מניח, שכל הנושא של מימוני הביניים, נידרש להשתמש יותר ככל שהזמן יעבור, והתקציב לא יאושר. אז האם בנושא שאנחנו עכשיו נגיע לישיבה הבאה, או שתי ישיבות, לנושא של התקציב של 2020, האם הנושא יילקח בחשבון?

מר גדי ירקוני: אנחנו לוקחים את זה בחשבון. אני חייב להגיד בשתי מילים, אני לא רוצה לפרט, אנחנו במצב מיוחד, אי- בגלל שאם יאשרו, ואני מקווה שיאשרו בימים הקרובים את השעות לבתי הספר, אז פתאום זה הרבה כסף שיגיע אלינו במכה, ודבר שני אנחנו בעוטף עזה, אז יש לנו איזו פריבילגיה, שאני מקווה שמחר יאשרו לנו את התקציבים שלא מגיעים. אז בגלל הזה, הנושא התזרימי, הוא יותר עכשיו בעייתי בגלל השקעות שעשינו, ואנחנו ערים לזה, לעומת הנושא של

השינוי, מה יהיה עם המשרדים. כן, לא יודעים עוד איך יזרמו כל התקציבים, אבל בואו ניקח בחשבון שנראה לנו, לי נראה, שאנחנו פחות ננוק מכל האחרים, בגלל המיקום שאנחנו נמצאים, וגם בגלל המצב שאנחנו נמצאים, שבאמת הנושא, אני מאוד מקווה שהנושא של הרשאות בתי הספר לא יתקע בימים הקרובים, וזה כסף מאוד גדול.

מר ניר ים: אז כמו שגדי אמר, מצבנו מהבחינה הזאת, ביחס לרשויות, הוא קצת יותר טוב, עם זאת, אם כבר עלה הנושא הזה, אני יכול להגיד שהרשויות המקומיות עכשיו באיזשהו קמפיין די רציני, נקרא לזה 'נגד הממשלה', כי באמת הכול נעצר, הם לא מקבלים מימון, עד רמה שאוטוטו לא יוכלו להעביר משכורות לעובדי רשות, שזה דבר לא מקובל בכלל. יכול מאוד להיות, שנכנסים לצעדים של שבתות ברשויות. זה יכול לפגוש אותנו באיזשהו מקום, עדיין לא ידוע, אבל זאת האווירה הכללית. השביתה הראשונה ביום חמישי, ה-7.11.

גב' דנה אדמון: לגבי הדו"ח שאמרתי שיוכן, אם אפשר לשלוח אותו לפני, כדי שנוכל לקרוא ולהבין, פחות או יותר, ולבוא קצת יותר....

גב' כבי שקולניק: אני מצטערת, אני מוכרחה להודות, אני לא הבנתי מה רוצים.

גב' דנה אדמון: אני גם לא, אבל אם היה לי זמן לשבת ולקרוא,

מר ניר ים: אני הבנתי מה רוצים בדו"ח, אני הבנתי מה דנה מבקשת, ותפקידי לגשר על הדברים ואני אשתדל לעשות את זה.

מר גדי ירקוני: אני לא מבטיח, אני רוצה להגיד פה בזה. אני לא מבטיח שהדו"ח הזה ישלח קודם, מה שאתם ביקשתם עכשיו, זה ממש כמעט מצב שלנו בבנקים, אני לא בטוח שאנחנו רוצים, אני אראה את הדו"ח בסוף ואז אני אחליט, עד כמה זה נכון לשלוח אותו במיילים, או לא נכון לשלוח במיילים. בסופו של דבר, ארגון, אפילו כמו מועצה, לא רוצה לשלוח את הדו"חות

המסודרים שלו בבנקים, יכול להיות שנציג אותו רק פה.

מר ניר ים: אוקיי. ברשותכם, נעבור לסדר היום. בסדר היום, קודם כל, יש לכם

שני סדרי יום, שימו לב. אחד שנשלח לפני שבוע, אחד שעודכן היום, גם השעה מעודכנת, תסתכלו בבקשה על סדר היום שהשעה שמופיעה עליו זה 19:00, הוא הרלוונטי לדיון הזה.

גב' מזל ערוסי: איזה רלוונטי?

מר ניר ים: זה שרשום עליו שעה שבע בערב, הוא הרלוונטי.

2. אישור פרוטוקול מליאה 2019#11

מר ניר ים: הסעיף הראשון, זה אישור פרוטוקול המליאה הקודמת, מספר 11,

שנמצא דווקא מצורף לסדר היום הלא רלוונטי. אז בתקווה שקראתם את זה, ואם יש הערות, זה הזמן. ואם אין הערות, אני מבקש לאשר את הפרוטוקול הקודם. מי בעד אישור הפרוטוקול? מי נגד? התקבל.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול המליאה הקודמת 2019#11.

3. חילופין במליאה.

מר ניר ים: נושא חילופין במליאה. חילופין במליאה אין, אבל אני מזכיר לשני

ישובים, אחד צאלים והשני ניר יצחק, שעדיין לא מינו נציגים למליאה, שיעשו את זה פה. נכון שאין פה אף אחד מהם ששומע את זה, אבל...

מר דודי אלון: מי שלא פה שירים את היד, מה שנקרא.

מר ניר ים: בדיוק. אבל הפניה הזאת, תירשם בפרוטוקול וגם תגיע אליהם.

4. ועדים מקומיים.

מר ניר ים: סעיף ועדים מקומיים, יש לנו שלושה ועדים, ועד אחד זה כיסופים, שמגיש עכשיו תקציב 2019, זה עוד לא מאוחר. הוא מבקש תקציב של 1,185,000 ₪ + האצלת סמכויות. אני אעשה את הכול כבר ביחד. ישע 2020 – מבקש תקציב של 290 אלף ₪ וגם האצלת סמכויות, ותלמי יוסף 2020, מבקש תקציב של 304 אלף ₪ והאצלת סמכויות. מי בעד לאשר את שלושת התקציבים האלה, כולל האצלת הסמכויות? מי נגד? כולם בעד?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תקציב הוועד המקומי כיסופים לשנת 2019 בסך 1,185,000 ₪ והאצלת סמכויות, את תקציב הוועד המקומי ישע לשנת 2020, בסך 290,000 ₪ והאצלת סמכויות ואת תקציב הוועדה המקומי תלמי יוסף 2020, בסך 304,000 ₪ והאצלת סמכויות.

מר אלי שמעיה: זה תקציב גבוה.

מר ניר ים: בכל מקרה, מה שאני עוד מעביר פה, בהזדמנות החגיגית הזאת, שלמעשה, שנת 2019 כבר הולכת ומסתיימת, התקציבים של שנת 2020 כבר, כמו שראיתם, צריכים להיות מאושרים, זה מגיע בדלילות. אנחנו נבקש מכל היישובים שעדיין לא עשו את זה להזדרז, כי זה בדיוק הזמן.

5. דיון על דו"ח המבקר לשנת 2018

מר ניר ים: הסעיף הבא, הוא דו"ח המבקר, מבקר הפנים לשנת 2018, יושב איתנו מר יהודה זנטי, כאן בפינה, מבקר הפנים. הפעם, הוא התמקד בביקורת על אגף השירותים החברתיים.

קיבלנו את החוברות לפני חודש וחצי – חודשיים, מאז ישבו על הדו"ח הזה ועדת הביקורת הפנימית, שהיו"ר שלה היא מירב ברקאי. עברו, רשמו את ההערות שלהם, יספרו לנו את מה שנראה להם לנכון והמליאה תתבקש לאשר את דו"ח הביקורת. אני מתנצל בשמה של ליאורה, שנבצר ממנה להגיע, גם מהסיבות שלה, גם קצת מהסיבות שלנו. היא מאשרת לנו לקיים את הדיון גם שלא בנוכחותה, אז התנצלות. בבקשה, מירב.

גב' מירב ברקאי: יהודה, אתה רוצה לעדכן?

מר יהודה זנטי: כן, למה לא. דו"ח המבקר לשנת 2018, נבדקו שני דו"חות. דו"ח השמת מטופלים במסגרות ומוסדות, והדו"ח השני, נבדק הנושא של גביית השתתפות הורים בגין השמת מטופלים במסגרות האלה. הנושאים שנבדקו, זה השמת מטופלים במסגרות, זה נמצא בעמודים 9 ו-14, הביצוע התקציבי של משרד הרווחה, זה כולל הנושא של בדיקת התחשבות מול משרד הרווחה. אנחנו מדברים שמה על הדו"ח של משרד הרווחה, שישבור בערך 65 סעיפי תקציב. לא קל לבדוק אותו, נבדק שם 2017 ו-2018, ונבדק הנושא, האם כיסו את כל מלוא ההשתתפות שדווחה להם, למשרד הרווחה. יש שם עניין שצריך לבדוק את הנושא של שיעור ההשתתפות של משרד הרווחה, נבדק ל-2017 ו-2018, יש כל כותרת, כמו... 65 סעיפי התקציב מחולקים, זה תתי תקציב. יש להם מסגרת שחובקת איזו קבוצה מסוימת, ובקבוצות האלה, נבדק שיעור ההשתתפות של משרד הרווחה. נמצא שם, יש השתתפות שנעה בין 85% ויש כאלה 75%. הממוצע יצא, בערך, 75%, אז זה די תואם לשיעור ההשתתפות של משרד הרווחה.

כלומר, בנושא של סעיפי תקציב, בנושא של פעולה, יש השתתפות של... המימון של משרד הרווחה, הוא בסתר. לגבי שכר, אז הנושא שם הוא באמת פחות, ההשתתפות שלהם 62%, לעומת 75%, וזה תלוי בנושא, מה המועצה משלמת, ומה המשרד מוכן להכיר במה שהמועצה משלמת. אין התאמה בין

רכיבי השכר למשתתף, לבין רכיבי השכר שהמועצה משלמת. לכן שם שיעור ההשתתפות של המשרד, הוא פחות. וזה צריך לבדוק את זה. למה יש פחות? מה הסיבות לפער הזה של 62 מול 75 אחוזים? מדובר שם בערך בפער של מיליון ₪.

מר אלי שמעיה: אין עובדים סוציאליים של המועצה? שהם מחוץ לתקן של משרד הרווחה?

מר יהודה זנטי: יש, אני לא מדבר על סעיפי פעולה, אני מדבר רק על נושא של תקנים שהמשרד מכיר בהם.

מר אלי שמעיה: רק על התקנים.

מר יהודה זנטי: רק על התקנים, מוכן להשתתף בהם. יש לנו את העניין של השמת קשישים במעונות, שמה מדובר על קשישים – בתי אבות. יש פערים לגבי הכנסות מקשישים, יש פער שהמועצה לא גובה, ויש בתוך הדו"ח את הסיבות למה היא לא גובה. אין ממי לגבות... לא יודע, כל מיני סיבות כאלה.

מר אלי שמעיה: מה הסכום?

מר יהודה זנטי: בתוך הדו"ח. אני לא רוצה לזרוק סכומים, כי יש שם פירוט, הרבה סעיפים. יש לנו את העניין של התקשרות המועצה מול רשת הקיבוצון להפעלת פעוטוני יום של ילדי סיכון. שמה יש בהסכם פערים בין משרד התמ"ת למשרד הרווחה, יש תעריפים שונים ביניהם, כאשר המועצה בעצם חתומה, עם הרשת, לגבי התעריפים של התמ"ת ויש פערים בין התעריפים, בין התמ"ת למשרד הרווחה. משרד הרווחה הוא פחות, משרד התמ"ת הוא גבוה, ויש את הפער הזה שהמועצה סופגת, בגלל הפרשי תעריף. הנושא השני, זה גביית השתתפות מהורים בהשמת פעוטות במסגרות.

מר חנניה אווקרט: אולי תגיד במספרים, במקום באחוזים? מה הבעיה?

מר יהודה זנטי: אני יכול להמשיך?

מר חנניה אווקרט: שאלתי אם אתה יכול להגיד סכומים במקום אחוזים?

מר יהודה זנטי: אני לא יכול להגיד סכומים, זה בתוך הדו"ח. אני לא אמור לזכור סכומים, אני לא גזבר.

גב' מירב ברקאי: בעניין של הקשישים, הסכום הוא לשנת 2018 היה 130 אלף ₪. בעניין של...

מר דני ברזילי: הפער.

גב' מירב ברקאי: לא. בעניין של הקשישים, זה לא פער, זה מה שלא נגבה.

מר דני ברזילי: מה שלא נגבה, זה הפער.

גב' מירב ברקאי: כן, הפער אפשר להגיד, זה בין הפער של התעריפים.

מר דני ברזילי: לא, לא.

גב' מירב ברקאי: בעניין של הפעוטות בסיכון, שזה עד גיל 3, אלה שמממנים להם את

מעונות היום, בגלל שהם בסיכון בבית, אז הפער הוא פער שנתי של 58 אלף ₪ על תוספת סל, ועוד 14000 ₪ על הפרשי התעריפים, שנתית, על 2018, שזה היו תשעה ילדים.

מר דודי אלון: מה הוא אמר בסעיף הראשון, כשהוא דיבר על הפער בין התקן, כשהוא דיבר שם על תשלום אחד, 32%,

מר יהודה זנטי: הם לא דנו בזה, הוועדה לא דנה בנושא של שכר של העובדים.

מר דודי אלון: למה?

מר יהודה זנטי: מכיוון שהדו"ח הזה, כרגע, עובדים עליו בשנה הזאת. ושם יהיה פירוט בנושא של הפער הזה.

מר דודי אלון: לא הצלחתי להבין.

גב' מירב ברקאי: הוא הביא בדו"ח הזה, בדו"ח של 2018,

מר יהודה זנטי: רגע, אני בדו"ח הזה, לא כולל את הנושא של שכר העובדים. שכר העובדים,

מר דודי אלון: אתה, בתחילת דבריך אמרת, המשפט הראשון שאמרת, זה גם לי היה חדש, כי לא רואים את זה במכתב שלהם שהם התייחסו, שנייה יהודה, אמרת שיש פער בין התקצוב שהם מקבלים ממשרד הרווחה, לבין השכר שאנחנו משלמים, ואמרת סכום של מיליון ₪.

מר יהודה זנטי: בערך.

מר דודי אלון: לא הצלחתי להבין את הפער הזה. אתה טוען שבעצם אנחנו לא דורשים מספיק כסף מהרשות? לא ברור.

מר יהודה זנטי: אני אסביר.

מר דודי אלון: תודה.

מר יהודה זנטי: הנושא של שכר עובדים, מכיוון שזה תקציב, וכולל בתוכו את העניין של שכר העובדים, הייתה שם שורה אחת. עכשיו, כדי לבדוק את שכר העובדים בתקנים שמשרד הרווחה מכיר בהם, יש עבודה גדולה, זה לא פשוט, יש רכיבי שכר שצריך לבדוק אותם, האם מקבלים החזר בגין למשל, תואר שני של עובד סוציאלי? לא מקבלים? יש כל מיני, כוננות, רכב. כל מיני סעיפים.

מר דודי אלון: אוקיי.

מר יהודה זנטי: קרן השתלמות, נסיעות, לא יודע.

גב' מירב ברקאי: בדו"ח של 2017.

מר יהודה זנטי: אז הרכיבים האלה יבדקו, והנושא של הדרגות שהמועצה משלמת, מול משרד הרווחה שמכיר, גם זה ייבדק, ואז נראה איפה התמונה נמצאת.

מר דודי אלון: אז אין טעם לדבר על זה היום.

מר יהודה זנטי: אין טעם לדבר על זה היום, בכלל לא.

גב' מירב ברקאי: בדו"ח של 2018 יש נתון אחוזי, לגבי ההפרשים בשכר, מה שהוא תיאר. זה לא המיליון שם האלה.

דוברת: אין לזה משמעות, אם אין לך את המספרים האלה.

מר יהודה זנטי: לא, לא, זה לא הנושא לדיון. כשתיארתי את התקציב, הכנסתי את הסעיף הזה, זה הכול.

גב' מירב ברקאי: יהודה, יש עוד משהו שאתה רוצה להתייחס?

מר יהודה זנטי: כן. הנושא השני, הדו"ח השני, של גביית כספים, השתתפות הורים. נבדקו שם התלמידים, והורים שלא שילמו. יש שם אי גבייה של זה, יש באגף הרווחה איך גובים מההורים האלה, בצורה לא תקינה, לא לפי מינהל תקין, שלא נותנים קבלות להורים ויש החלטות שמקבלים על עצמם, כל מיני עובדי זכאות, לא יודעת מי שם, שהוא מוותר על גבייה, אני לא מבין את זה. לכן, הוועדה היא תציג את הנושא הזה של אי גבייה מהורים.

גב' רונית בן רומנו: לא הבנתי, אמרת שיש עובד שמוותר על גבייה? סליחה, המשפט האחרון שלך. המשפט האחרון שלך, אמרת שעובד מוותר על הגבייה?

מר יהודה זנטי: אני, ההערכה שלי, שאין מסמך. אז ההנחה שלי, כששאלתי למה אתה לא גובה, אז היא אומרת לי – אין ממני לגבות. אין ממני לגבות, זה אומר שהיא מוותרת על הגבייה.

מר אמיר פלג: אבל זה לא מגובה.

מר יהודה זנטי: לא מגובה בשום דבר.

מר אמיר פלג: אין להם נוהל במחלקה של למי... ולמי לא?

מר יהודה זנטי: אין נוהל. מירב, את יכולה להציג.

גב' מירב ברקאי: אוקיי.

מר אמיר פלג: זה משהו שהתייחסת...?

גב' מירב ברקאי: נתחיל בזה שדו"ח ביקורת זה כמובן כלי עבודה, זה כלי ניהולי, זה לא

כלי להתנגח באף אחד, וככה צריך לקבל את זה. יש לנו מחלקה לשירותים חברתיים באשכול, מצוינת, שאנחנו יכולים להתגאות בה. אני, באופן אישי, בגלל התפקידים שלי, מבקרת שם הרבה ואני יודעת להגיד שיש שמה עובדים מאוד מסורים ושירותים מאוד מאוד רחבים. זה גם דברים שעלו בדו"ח, וכתובים שם. שיש שירותים רחבים, ואילו שירותים ניתנים.

הדו"ח הזה, לדעתי, הוא דו"ח טוב, הוא גם מאוד מדוקדק, כמו שאנחנו רגילים לקבל מיהודה, והוא גם, הדברים שנמצאו בו, הם באמת יחסית כשלים ניהוליים נקודתיים, שבמהלך הדו"ח, תוך כדי התגובות, עד היום, כבר רובם תוקנו.

למשל, העניין של הקבלות שהוא תיאר, שמתקבלים כספים במזומן, באשראי, בצ'קים ולא יוצאות קבלות, כבר לא קורה. ועוד שיפור שגם הוכנס על ידי ניר ביחד עם מחלקת הגבייה, זה שהגבייה מהמחלקה לשירותים חברתיים, נעשית במחלקת הגבייה. יוצר יותר סדר, אז ככה שהדו"ח, בסך הכול טוב, העבודה של המחלקה טובה, וגם דברים תוקנו.

בתוך כל הנושאים הרבים שנסקרו בדו"ח המקיף הזה, יש שני נושאים שאנחנו ראינו לנכון לציין, ואתם תחליטו איך להתייחס אליהם במסגרת המליאה. אחד מהם, זה באמת, זו לא בדיו ההחלטה לוותר, אבל זה זה שלא מצליחים לגבות את כל הכספים שאני אמרתי, זה בסביבות... מהקשישים מדובר ב-2018 היה מדובר ב-130 אלף ש"ח לשנה הזאת, וויתור על גבייה, הוא בעצם מפחית מהתקציב של המחלקה.

אנחנו דיברנו, כל העבודה על הדו"ח הזה נעשתה בשיתוף עם ליאורה. ליאורה חושבת שאפשר להקים איזשהו צוות פנימי, שיעבור על השמות המעטים שיש איתם בעיית גבייה, ויוציא איזשהו נייר, שבאמת יתוייק. שיהיה כתוב מה נעשה בשביל לגבות, למה לא הצליחו ומה הסטאטוס.

הצעה נוספת שהוצעה בישיבת ההנהלה על ידי מאיר, זה שמי שיעשה את זה, יהיה ועדת הנחות ארנונה. צריך לבדוק אם מבחינת יחסי חיסיון ופרטיות, של דברים שקשורים ברווחה, הוועדה יכולה לעשות את זה, ואם היא יכולה – שתעשה. העיקר שזה ידון ויתוייק.

גב' מזל ערוסי: יש, אבל, מצבים שבאמת אי אפשר,

גב' מירב ברקאי: את צודקת.

גב' מזל ערוסי: אי אפשר, איפה קצת הלויאליות שלנו לאנשים האלה? אני אזרוק ילדים מהגנים? באמת.

גב' מירב ברקאי: הם לא דנו בזה,

מר איתי ציפורי: מזל, לא אמרנו שצריך עכשיו לגבות בכוח,

גב' דנה אדמון: וגם לא לסלק ממסגרות.

מר איתי ציפורי: יש אנשים שמגיע וצריך, וצריכים להתחשב והכול. זה פשוט צריך להיות מסודר, זה לא עכשיו איזשהו עובד כזה או אחר, יכול להחליט על דעת עצמו אם כן או לא. צריך להגיע ולהגיד – חברים, אין בעיה, מוותרים. אפשר לוותר על הגבייה, אוקיי? אפשר לוותר עליה, רק להבין שזה באמת לא נתון לשיקול דעת של כל אחד שמתעסק.

גב' מירב ברקאי: הדבר הנוסף שראינו שנכון לציון, זה העניין הזה, באמת, של הפערים של הפעוטות בסיכון. אני חושבת, וגם המבקר חושבים, שנכון שהמליאה תדון, בגלל שאין לנו הרבה אפשרויות, אין פה רשת ויצ"ו ונעמ"ת, אין פה מעונות שעולים בזול וביוקר, המועצה לא מחליטה דווקא לשים את הילדים במעון הכי יקר שיש. זו האפשרות היחידה. ויש פער.

ואני חושבת שמכיוון שאמרתי לכם את הסכומים שבהם זה מסתכם, זה משפחות שהן, פעוטות הם בסיכון. אני חושבת שבהחלט ראוי להחליט החלטת מליאה שתאשר את הדבר הזה. הדבר הזה יתויק בתיק המתאים במשרד הרווחה, ובדו"ח המבקר הבא, תהיה התייחסות ויהיה V. אני חושבת שזה משהו שאפשר לעשות ולאשר, גדי וניר, אתם תחליטו איך לנהל את המליאה, ואם להצביע על זה או לא. חוץ מזה, באמת שמחנו לעבוד עם המבוקרים, עם המבקר, דו"ח מוצלח, תודה רבה.

גב' רונית בן רומנו: אני רוצה רק להבין משהו, אני חושבת שכולנו פה בפורום של מליאה, ובהחלט יש לנו את הכוח להחליט. אני לא חושבת שילדים בסיכון צריכים להיזרק ממסגרות, צריך לשקול את זה. יש פה, בסך הכול, 57000 ₪ ועוד 14000 ₪, זה סכום מאוד קטן, שאנחנו יכולים לאשר את זה ולכתוב את זה. זה לא נתון, אני לא חושבת שצריך להביא את זה לפתחו של גדי מחדש. אנחנו כולנו יושבים פה, אין פה ויכוח, הילדים האלה צריכים את זה וזה, לדעתי,

גב' מירב ברקאי: לא של גדי מחדש, הצבעה – בעד, נגד, אישרנו, נקסט.

גב' רונית בן רומנו: לגמרי.

מר אלי שמעיה: אין ויכוח על הדבר הזה, העניין הוא לעשות את זה מסודר, והייתה הצעה של מאיר, בזמנו, כמו שצינו את זה, להעביר אותם דרך ועדת הנחות.

גב' מירב ברקאי: זה הקשישים.

מר אלי שמעיה: אז על מה?

מר גדי ירקוני: זה לא זה.

גב' רונית בן רומנו: זה הילדים בסיכון.

מר דודי אלון: אני מבקש רק הערה אחת בעניין הזה, כי... דנו בזה גם בהנהלה. אם יש תעריף, אני מבין שיש פער בין התעריף שמתקצב מהמשרדים הממשלתיים, לבין מה שעולה לנו פה. אני חושב שבמרכז הבא, אם זה הקיבוצון, או לא משנה מי. יש סעיף, שככל שיש ילדים בסיכון שמתקצבים על ידי משרד ממשלתי, הגוף שזוכה בתנאי המכרז, מחויב להתאים את התעריף הספציפי של הילדים האלה, לתעריף שאנחנו מקבלים, וגם הבעלות הזאת לא תעלה לנו.

מר גדי ירקוני: זה לא יהיה ישים.

מר דודי אלון: לא ישים?

מר גדי ירקוני: לא יסכימו להוריד את המחיר, זה יהיה,

מר דודי אלון: לתשעה ילדים, לקחת מכרז...

מר גדי ירקוני: לא, הם אומרים, בצדק – אתה בתור מועצה, תממן. מה אתה רוצה ממני?

מר דודי אלון: לא בטוח שלא יסכימו.

גב' מירב ברקאי: ניר, אפשר לנסות.

גב' רונית בן רומנו: אפשר לנסות, אבל אני חושבת ש...

מר ניר ים: אם תרשו לי להוסיף כמה מילים...

אני בטוחה שיש כמה אריות שלא משלמים. ולא רק ה...

גב' מזל ערוסי:

תרשו לי להוסיף כמה מילים. קודם כל, תודה ליהודה על הדו"ח.

מר ניר ים:

ישר כוח.

מר דודי אלון:

ותודה למירב ולוועדת ביקורת על שעיינתם בדו"ח, קראתם את הכול

מר ניר ים:

וסיכמתם והוצאת את המסקנות שלכם. הדו"ח, אגב, עבר בהנהלה של המועצה, וקצת יותר בפירוט עם מנהלת השירותים החברתיים.

הדו"ח, כמו שהוא נראה, אני אגיד את דעתי, כמו שהוא נראה לי, בעיניי, הוא דו"ח שמתאר אגף שמתפקד בצורה מאוד מסודרת, מאוד מאורגנת. בסך הכול, דו"ח ראוי לציון, חיובי מאוד, גם מבחינת המבקר, גם מבחינת כל מי שראה אותו.

יש את ההפרשים, ההפרשים האלה, צריך לזכור, יש שני צדדים למטבע. צד אחד – מעצם ההגדרה – השירותים החברתיים מטפל באוכלוסיות קצת בעייתיות, וגם בנושא של גביית כספים, וזה בכל זאת שירות שהמועצה רוצה לתת לתושבים שלה, וכן שמה את היד בכיס, ובמודע, אוקיי? ושמה את זה במודע, בקטע של לממן קשיש שמה לעשות, או פעוט שההורים שלו הם מעוטי יכולת. עושים את זה, זה צד אחד של המטבע.

הצד השני, הוא שאותם פערים שדיבר עליהם יהודה, בין כמה עולה לנו, נקרא לזה, בעיקר בנושא השכר, בין מה שאנחנו משלמים במועצה, ומחזיקים את כל המערך המאוד גדול הזה, לבין מה שמשרד הרווחה מתקצב, יש פער. הפער הזה, עוד פעם, גם הוא מדוד, גם הוא שקול. הוא לא מפתיע אותנו, והוא משקף את רמת האגף הזה שאנחנו רוצים להחזיק, עוד פעם לטובת לשרת את מה שהוא אמור לשרת.

אז כאן, על זה מדובר. בתקציבי משרד הרווחה, היינו יכולים לעשות הרבה הרבה פחות, אנחנו לא חושבים שזה נכון. והדברים האלה, אגב, מופיעים גם בתקציב המועצה, כמן פער מובנה, ואנחנו מקבלים עליהם החלטות משנה לשנה. האם יש למישהו משהו להוסיף? כן, אריק.

מר אריק דניאל: אני מבקש לנצל את המעמד הזה, זה קשור בנושא של ביקורת פנים, אבל לא בהכרח לסעיפים האלה. אני רוצה לשים על השולחן שאלה ליהודה או לוועדת ביקורות. ככל שאני מכיר את התחום הזה, של ביקורת פנים, נהוג, בדרך כלל, כחלק מהגשת דו"ח שנתי, או דו"ח תקופתי, לצרף גם דו"ח מעקב על דו"חות ביקורת קודמים, איפה הדברים עומדים. בדו"ח הזה, אני לא רואה בכלל איזשהו נושא של מעקב אחרי דו"חות קודמים, או סעיפים,

גב' מזל ערוסי: מה שופר ומה נעשה,

מר אריק דניאל: או סעיפים עקרוניים שהיו בדו"חות קודמים, או המלצות שניתנו ומה קרה איתן. כי זה הרי הכלי, להגיש את הדו"ח זה יפה, המטרה של הדו"חות האלה, בדרך כלל, זה בשביל לתקן ליקויים במערכת, וחשוב לראות,

מר יהודה זנטי: יש את הנושא של סדר עדיפות. אתה רוצה דו"חות, או אתה רוצה מעקבים?

מר אריק דניאל: אני רוצה,

מר יהודה זנטי: תבין, אני עובד בחצי משרה, לא משרה מלאה.

מר אריק דניאל: שנייה, אני, אני לא...

מר יהודה זנטי: לכן אתה צריך להחליט – האם דו"חות, או מעקבים, זה או זה או זה. אי אפשר לשלב את שניהם, אין זמן לשלב את שניהם.

מר אריק דניאל: רגע, סליחה,

מר אמיר פלג: בסוף הדו"ח, מעקב.

מר יהודה זנטי: אז צריך לוותר על דו"ח אחד.

מר אריק דניאל: יהודה, שנייה. אני לא רוצה להתעמת,

מר יהודה זנטי: יש מגבלה של זמן.

מר אריק דניאל: בסדר, אני אומר לעצמנו, לכולנו, למליאה, שלהגיש דו"חות זה יפה, רק אנחנו חייבים לוודא לעצמנו שאנחנו תיקנו,

מר יהודה זנטי: אני מסכים.

מר אריק דניאל: תיקנו ליקויים, ואנחנו לא נדע,

מר יהודה זנטי: אני מסכים.

מר אריק דניאל: שנייה, תן לי לגמור. לא נדע אם ליקויים עקרוניים תוקנו, אם לא יהיה עליהם איזושהו מעקב.

מר יהודה זנטי: זה נעשה בעבר, אבל אני לא התמדתי בזה, כמה, שנתיים בערך. אמרתי לך את הסיבות.

מר אריק דניאל: בסדר, אז אני מפנה את זה,

מר יהודה זנטי: צריך לעשות את זה, אבל...

מר אריק דניאל: אז אני מפנה את הבקשה/שאלה, לוועדת הביקורת, איכשהו להתמודד,

מר דודי אלון: אולי אפשר לבקש מהגופים המבוקרים, שיתנו איזשהו דו"ח מה הם עשו, וזה על אחריותם, לא עליו.

מר אריק דניאל: זה חייב להיות מישהו שמבצע איזשהו מעקב. זה לא...

מר אלי שמעיה: דרך אגב, אתה צודק. בדו"חות הביקורת... זה אכן מופיע ככה, כפי שאתה מציין. אבל יש פה בעיה אובייקטיבית, הבן אדם אומר, יש לי חצי משרה, אז צריך לדון. זה דיון אחר לגמרי.

מר אמיר פלג: השאלה היא אם עומדת על הפרק העלאת המשרה.

מר ניר ים: לא בנוכחותו.

מר אמיר פלג: בסדר, אני רק שואל אם זה משהו שאפשר לשים עליו...

מר אריק דניאל: מעקב זה מאוד חשוב.

מר מאיר יפרח: זה לא נתון לדיון, העלאת השכר.

מר ניר ים: בואו, לא נכנס לזה. תקשיבו, יש לנו ועדת ביקורת פנימית שלנו, ולדעתי זה חלק מהנושאים שהיא צריכה לדבר עליהם, הוועדה לביקורת פנים, איך מתנהלת

הביקורת, מה נכון יותר, סדרי עדיפויות, קדימויות, איך עושים את הדברים. אני חושב שטוב שאנחנו מדברים על זה פה, וגם אם יבואו הצעות נוספות, זה מצוין. הן יזרמו למירב ונקבל, אני חושב בפורום הזה, החלטות איך נכון לנהל את הביקורת במועצה האזורית.

מר אלי שמעיה: אני חושב שזה המקום, אם מציפים את העניין הזה, אז מקובל באמת להגיד, שפה נעשתה עבודה יסודית של המבקר, באמת כל הכבוד. זה כבר דו"ח ביקורת, נדמה לי, השלישי, הרביעי, שאנחנו נחשפים אליו. באמת, עבודה יסודית, כל הכבוד לו. וכל הכבוד לוועדת הביקורת, שבאמת דנה בדברים בצורה מאוד עניינית.

מר ניר ים: אנחנו מתבקשים לאשר את דו"ח הביקורת, מי בעד לאשר את הדו"ח?

גב' רונית בן רומנו: רגע, שנייה, אנחנו מאשרים את מה? ניר, אני רוצה רגע להבין משהו,

מר ניר ים: מה?

גב' רונית בן רומנו: אנחנו מאמצים את המסקנות? אנחנו מקבלים את זה שילדים בסיכון ימומנו ושקשישים ימומנו? את זה אנחנו צריכים,

מר ניר ים: לא, לא, לא,

גב' רונית בן רומנו: תגידו לי, מה אתם עושים צחוק? אנחנו יושבים פה ומבזבזים את הזמן, באמת.

מר ניר ים: אני אסביר את הדברים. יש לנו שני נושאים שהם נפרדים לחלוטין. נושא אחד, הוא האם אנחנו מקבלים, המליאה מקבלת את דו"ח המבקר, כפי שהוא, זה נושא אחד.

הנושא השני הוא, מה אנחנו עושים עם אותם, באותו סעיף של אותם ילדים בסיכון. שזה כרגע, לא הגיע כדיון לסדר היום ולהחלטה, אוקיי? ולכן, אני מציע לו לא להיכנס. קיבלנו מה שמירב אמרה, נביא את זה בצורה מסודרת, קצרה, כולנו נחשפנו לנושא. זה יכול אפילו לבוא במליאה הבאה, בעשר דקות. אני רואה שיש פה תמימות דעים, אבל בכל זאת, אם זה סעיף להחלטה, הוא צריך להיות מוגדר כסעיף להחלטה, ולא עשינו את זה ככה. אז נעשה את זה, ברשותכם, במליאה הקרובה.

גב' רונית בן רומנו: אז אין מה להצביע כרגע.

מר גדי ירקוני: את חייבת לקבל את הדו"ח.

גב' מזל ערוסי: למה לא? הדו"ח הוא דו"ח בפני עצמו, והמסקנות, זאת אומרת, מה יעשה בהלימה לדו"ח, זה משהו אחר לגמרי.

מר ניר ים: נכון.

מר גדי ירקוני: תמיד משאירים, חבר'ה, דו"ח ביקורת, תקשיבו, יש פה, אני חושב, אי הבנה. חבר'ה, יש פה אי הבנה, לפחות איך שאני מבין דו"ח ביקורת, וקיבלתי כמה דו"חות ביקורת. דו"ח ביקורת המליאה מאשרת אותו. מה משנים ומה לא, זה נשאר למחלקות ולאנשים שמנהלים את המועצה. לא פה מחליטים אם יעשו את השינוי א' או ב'. בדרך כלל, משאירים את זה למנהלים הפעילים, להחליט מה מצפים, מה הדו"ח ומה הם מתקנים.

גב' דנה אדמון: מה מבקשים ממני לאשר?

מר גדי ירקוני: את מאשרת את הדו"ח.

גב' דנה אדמון: שמה?

גב' רונית בן רומנו: מה זה את הדו"ח? שמה?

מר גדי ירקוני: כמו שהוא.

גב' דנה אדמון: קראתי אותו מהמילה הראשונה, עד לאחרונה. השאלה...

מר ניר ים: את צריכה להגיד דבר כזה, בואו נעשה את זה ציורי, דנה. את צריכה

לבוא ולהגיד אם החוברת הזאת, מהדף הראשון עד האחרון, מקובלת עליך, או שאת דוחה אותה?
את כל הביקורת, ומבקשת ביקורת חוזרת.

גב' מזל ערוסי: בואו נעשה הצבעה וזהו.

גב' מירב ברקאי: יש פה בעיה, כי החליטו להתעלם מהמלצת ועדת הביקורת, אבל זה בסדר.

מר גדי ירקוני: מה פתאום.

גב' דנה אדמון: מקבלים את ההמלצות.

גב' מזל ערוסי: מירב, אפילו קיבלתם מחמאות על ההמלצות שלכם.

גב' מירב ברקאי: לא קשור, המחמאות זה מצוין ותודה רבה, אבל את החלטה שאנחנו

מאשרים לאגף הרווחה לעשות את הויתור, או להקים צוות, או לוותר על הפער בפעוטות בסיכון, לא קיבלנו. וזאת המלצה.

גב' מזל ערוסי: מה שקיבלנו, זה שמנהלי המחלקות...

מר גדי ירקוני: לא נכון....

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: תראו, דקה, אני שנייה, אני אנסה, דקה. חברים, רגע שקט. אני אנסה

ברשותכם, דקה שקט, ונעשה דבר כזה, אוקיי? אני מקבל את מה שמירב אומרת, בואו נעשה דבר כזה – נצביע, קודם כל, האם אנחנו מעלים לסדר היום, למרות שלא היה מתוכנן, סעיף שאומר – קבלת המלצות ועדת הביקורת. אם נקבל את הסעיף הזה, אז נצביע על המלצות ועדת הביקורת. מקובל עלינו, או לא מקובל? ככה נסגור את העניין, הכי אלגנטי, הכי פשוט, ובו במקום.

מר איתי ציפורי: אגב, בדו"ח הקודם, זה בדי קומה שהיה. הייתה קבלת הדו"ח ואז,

מר ניר ים: בסדר, אני מקבל. מקבל ולומד, וכל יום לומדים. חברים, אבל לפני

זה, אני מבקש להצביע על הדו"ח כולו. על הדו"ח של יהודה, על דו"ח המבקר. האם המליאה מקבלת את דו"ח המבקר?

גב' מזל ערוסי: כן.

מר ניר ים: מי בעד, ירים את היד. מי נגד? התקבל.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את דו"ח המבקר לשנת 2018

הוספת סעיף לסדר היום – אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

מר ניר ים: האם המליאה מאפשרת להעלות לסדר היום את המלצות ועדת

הביקורת הפנימית? מי בעד? אוקיי. מי נגד?

גב' מזל ערוסי: אנחנו נעלה את זה במליאה עוד הפעם?

מר גדי ירקוני: עכשיו.

החלטה: הוחלט פה אחד להוסיף את סעיף, אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר לסדר היום.

מר ניר ים: החלטנו.

אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

מר ניר ים: האם המליאה מאמצת את המלצות ועדת הביקורת הפנימית?

גב' מזל ערוסי: בוודאי, אחרת...

מר ניר ים: מי בעד? אוקיי. מי נגד? אין לנו. ממש תודה. באמת תודה, חסכנו זמן ומאמץ. זה בסדר גמור.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

6. מרחבים מוגנים ליישובים

מר ניר ים: אנחנו ברשותכם, עוברים נושא לנושא שנדחה ממליאה קודמת. חברים, קשה לי. יש לנו את הנושא שנקרא מרחבים מוגנים ליישובים, סעיף שהיה במליאה הקודמת. סעיף שגם בסופו של דבר, צמוד אליו, הולך יחד איתו, נקרא לזה, תב"ר. רננה, את רוצה להסביר את הסעיף הזה, בבקשה?

גב' רננה גומא: ערב טוב. בגדול, המחשבה הייתה להקצות איזשהו סכום, כדי לייצר תוכניות ביישובים שבהם אין, כרגע, מרחב מוגן שניתן לכנס בו את הציבור. נגיד את זה בכמה רמות של קבלת החלטה – א' – אני מניחה שכבר הבנתם איך זה עובד, אבל אני אחזור על המנטרה שוב, מי שאין לו תוכניות במגירה, ברגע האמת, כשצריך לממש איזשהו תקציב, כשכבר מגיעה איזושהי הצעה ממוסדות המדינה, או מכל מוסד אחר לממש אותו, אז בעצם אין לנו מה להגיש. ולכן, חשוב מאוד שיהיו לנו תוכניות, זה נכון בכל התחומים, בטח ובטח בתחום המיגון. ביישובים שלנו יש, בעצם, בעיקר ביישובי 0-4, למעט שניים, יש מרחבים מוגנים שהם בעצם גנים, או מעונות יום שמוגנו על ידי המדינה, ואנחנו התייחסנו אליהם כאל מרחב מוגן שניתן לכנס בו ציבור, אני אומרת את זה בצורה הכי כנה. עשינו, בעצם, איזשהו מיפוי ראשוני, זה היה שיתוף פעולה, בין ההנדסה, האסטרטגיה והמרכז הקהילתי. מיפוי של מבנים ציבוריים ממוגנים ביישובים, וסימנו, זיהינו באילו יישובים אין בכלל מרחב ממוגן שניתן לכנס בו ציבור.

מר חנניה אוקרט: לאיזה צורך?

גב' רננה גומא: לאיזה צורך? זה יכול להיות מגיימבורי לילדים, כסוג של הפגה, דרך אסיפת חברים או דרך להודיע לאנשים הודעות ציבוריות שאתה לא יכול, או לא רוצה להודיע אותן בצורה אחרת. ולכל פעילות ציבורית שתאפשר עבודה על חוסן של הקהילה, בזמן של אירוע מתמשך, ואנחנו כולנו מכירים את זה.

מר מאיר יפרח: כלומר, זה לא מבנה בפני עצמו, אלא זה ממ"ד למבנה, צמוד ל...

גב' רננה גומא: זה ממ"ס,

מר מאיר יפרח: זה לא עומד בפני עצמו.

גב' רננה גומא: זה להוסיף למבנה ציבורי קיים, מרחב מוגן מוסדי, גדול מספיק כדי לאפשר בו התכנסויות בזמן חירום.

אני אומרת עוד פעם, הרציונאל הוא שיהיו תוכניות במגירה, הרציונאל היה ללכת, למפות את כל היישובים, להבין איפה יש ואיפה אין מבנים, ובאילו סדרי גודל מדובר. מיפינו בשלב הזה, את כמות האוכלוסייה הבוגרת, ואת כמות הילדים בכל יישוב ויישוב. כימתנו את זה באיזשהם קריטריונים שבנינו. אני חייבת להגיד שכרגע, מבחינתנו, ההצעה היא הצעה עקרונית. זאת אומרת, מה שאנחנו מבקשים מכם, זה להקצות סכום שנעביר אותו לתב"ר, ונוכל להגיש רשימת יישובים, על בסיס כל הקריטריונים שעכשיו פירטתי, כדי לאפשר, בעצם, להתחיל עבודת תכנון ביישובים האלה, שאין בהם בכלל שום מרחב מוגן שבו ניתן לכנס ציבור.

גב' מזל ערוסי: מראש נאשר תקציב, ואחר כך תגישו תוכניות?

מר גדי ירקוני: לא, לא, תנו...

גב' רננה גומא: לא.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, לא, לא,

מר ניר ים: דקה, אני אסביר את סדר הדיון. יש פה יוזמה, למעשה, לעשות

מהלכים מוקדמים של תכנון מרחבים מוגנים לשימוש קהילה, נוער, ילדים, What ever, שמתייחסים ליישובים שבהם יש חוסר במרחב מוגן מהסוג הזה. הכסף שאמור לממן את בניית

המרחבים המוגנים האלה, עדיין לא נמצא פה. הוא על העץ. יכול להיות שהוא יגיע, רק ממקורות חיצוניים, רק ממקורות חיצוניים.

היה ותתממש אפשרות להביא כסף ממקור חיצוני, צריך יהיה להיכנס לביצוע. מקור חיצוני, ככל שיהיה, לא ייתן התחייבות, לא יעביר כסף, אם הוא לא יראה בדיוק על מה, כמה ולמה, ומפה באה היוזמה לעשות תכנון מוקדם. שיבוא התורם, יראה את היישוב, יראה את התוכנית, יראה את העלות, אולי יהיה מוכן לשים את הכסף. רק בשביל זה אנחנו עושים את כל המהלך הזה.

מר גדי ירקוני: חבריה, תנו לגמור להסביר, אחרי זה נענה על שאלות.

מר ניר ים: ולמהלך הזה, למעשה, יש שני צדדים, צד אחד הוא לאשר עקרונית את הקריטריונים, לפיו יבחרו אותם יישובים, שבהם צריכים להיות מושקעים המרחבים האלה. וגם ייתן את סדר העדיפות – מי ראשון, מי אחרון. זה צד אחד של העניין. הצד השני של העניין, הוא המוכנות של המועצה, להשתתף בתכנון. חצי המועצה תשים, חצי היישוב שיהיה מעוניין ישים. זה, כמובן, מתקציב המועצה. תב"ר שיובא בהמשך. אז אם נחשוב שכל הרעיון הוא נכון, נגיד ככה, אז הקריטריונים יאושרו, והתב"ר יאושר, או לא.

מר גדי ירקוני: חבריה, רגע, רגע, רגע, רננה, את סיימת?

גב' רננה גומא: כן, אני...

גב' נעמי סלע: בכמה...

מר גדי ירקוני: רגע, לא גמרתי את ההסבר, אני אתן... רננה, סיימת?

גב' רננה גומא: כרגע, הסכום, נעמי שאלה שאלה אני רק אענה. הסכום שהוגדר על ידי המועצה, הוא סכום כזה שיכול להספיק לתכנון, להערכתנו, של 13 יחידות כאלה. ולכן, את מיפוי

הצרכים ואת הקריטריונים, אני חושבת שנכון יהיה, אני אומרת לכם את עמדתני האישית, לא להביא לכאן את רשימת היישובים לפי המיפוי, אלא להביא את הקריטריונים להחלטה, אם נדרש.

אפשר את הצרכים? את הרשימה המלאה.

גב' דנה אדמון:

שוב, זה אני משאירה למי שמנהל פה את סדר היום להכריע. אני

גב' רננה גומא:

התבקשתי לבוא להציג את הרציונאל שעמד מאחורי התוכנית, ואת העבודה שנעשתה לטובת ההכנה שלו.

אני רוצה להגיד כמה מילים, שיהיה יותר ברור, לפני שיהיה פתוח

מר גדי ירקוני:

לשאלות. צריך להבין, הצורך הזה עלה מסיבוב שאנחנו עשינו בהסלמה האחרונה, שראינו שיש יישובים שאין להם שום מקום של מרחב מוגן, שהם יכולים להביא את הילדים שלהם בשעות היום, או לאיזושהי התכנסות בשעות אחר הצהריים, בזמן שאין לימודים, מפני שיש פה הסלמה, ושפיקוד העורף, יחד עם האוגדה, מאשר לנו שילדים וגם אחרי זה מבוגרים, אבל קודם ככל ילדים, יהיו בצמידות מאוד קרובה למרחב מוגן, ויוכלו לעשות שם פעילויות ביחד, של אותו יישוב, פעילויות בלתי פורמאליות.

ראינו את הצורך הזה של היישובים, ואז אמרנו, נתקדם פה בשני שלבים. דבר ראשון – אין לנו כסף לממ"דים כאלה, ממ"מים כאלה. דבר שני, על מנת שהממ"מים האלה גם לא יעלו הון תועפות, החלטנו על גודל מסוים, של בין 50-70 מ' לכל ממ"מ, אבל כמו שמאיר אמר, הוא יהיה מחובר למבנה קיים שיש שם מטבחון, שירותים וכל הדברים האלה, שמוזילים את הבנייה מאוד. אחרת, זה יהיה קטסטרופה.

דבר שלישי, מה שרננה אמרה, והיא צודקת, יש כל מיני קריטריונים שגם אנחנו שמנו לנו, לא קבענו בינתיים אם זה יהיה עשרה יישובים, או 13, גם תלוי מה יהיה ביישובים באותה תקופה, אם כבר יבנו לבד, או לא יבנו לבד. והכסף, לממ"מים האלה, יהיה אך ורק מגיוס תרומות שאנחנו נצליח להביא, המועצה. לא יהיה מכסף מועצתי.

ממ"מ כזה, יש סדר גודל שעולה בין 700 אלף ש"ח, משהו כזה, בגלל שהוא גדול. לא הולכים לבנות

משהו קטן. אנחנו מבקשים מהמליאה, ועשינו כבר סדר עדיפויות, לא רוצה להבין את היישובים עצמם, אבל כמו שרננה אמרה, האם יש זמינות מוכנה? האם יש מועדון קרוב? האם יש לובי, כמה מספר ילדים יש לו ומה התשובות האחרות שיש באותו יישוב, אם יש בכלל תשובות? מקלט – אין מקלט – יש מקלט, משהו כזה.

מה שאנחנו מבקשים מהמליאה עכשיו, זה א' – לאשר את הפרויקט הזה, בגדול. ב' – הרעיון הוא שכל יישוב, סדר גודל של תכנון והיתר בניה, עולה כ-70 אלף ₪. אנחנו רוצים עכשיו לקחת את ה-10 13 יישובים האלה, שבסוף, כמו שרננה אמרה, יש שלושה גופים שיחליטו בדיוק אם זה 10 או 13, לא פה אני חושב זה המקום, מפני שבסוף זה ממש לראות כל יישוב כזה, יהיה צריך להתחייב על חצי מהתכנון שהוא מביא, אם יהיה מקרה ספציפי,

מר איתי ציפורי: מתוך ה... חצי היישוב, חצי מועצה.

מר גדי ירקוני: בדיוק, על התכנון. על התכנון. יהיו היתרי בניה, יהיה תכנון, ואז נוכח לגייס, גם, לנסות, לגייס כסף לבנייה. זו התוכנית.

גב' דנה אדמון: שאלה.

דובר: מי יעשה את התכנון אבל?

מר גדי ירקוני: ההנדסה שלנו תוביל את התכנון, אם היישוב יתעקש על איזה מתכנן פרטי שלו – אנחנו לא אומרים ליישוב לא. אם לא, ייקחו מישהו אחד שיתכנן את כל ה-13 תוכניות האלה, או עשר, ביחד. עכשיו שאלות, אם משהו לא ברור.

מר חנניה אוקרט: אני בוש ונכלם. אני לא מבין, יש יישובים במועצה, 100 מטר מהשבעה קילומטר, ליד הבית שלי, שאין להם ממ"ד ליד הבית. אנחנו מדברים על מרחבים לציבור, ושוכחים שיש קיבוצים ויישובים שאין להם ממ"ד בבית כשיש צבע אדום. על מה אתה מדבר?

מר גדי ירקוני: אז אני אסביר לך על מה אני מדבר, בדיוק על היישובים האלה, בדיוק, אנחנו, דרך אגב, סדר העדיפויות שלנו, הם קודם האלה שמעבר לשבע, בגלל שאלה מעבר לשבע,

מר חנניה אווקרט: ... שאתה אומר את זה.

מר גדי ירקוני: רגע. לא רוצה עכשיו להגיד, דרך אגב, יש לכם את הדף עם כל הקריטריונים, הוא מופיע, נכון? מופיע.

מר דודי אלון: איפה הדף? פה?

מר גדי ירקוני: פעם שעברה חילקנו, בטח פה מופיע גם בחומר, אני לא הסתכלתי גם הרגע, ניר אומר שהוא מופיע.

מר ניר ים: מופיע, מופיע.

מר גדי ירקוני: תקשיבו, אחד – אמרתי שזה גם התקיים מסיור שאני עשיתי ביישובים, שאין להם ממ"דים. דווקא הם, אנחנו רואים את הצורך הראשון,

מר חנניה אווקרט: מעבר ל-7.

מר גדי ירקוני: כן, כן.

מר חנניה אווקרט: בסדר גמור.

גב' רונית בן רומנו: כן, כי להם, בדרך כלל אין מעונות ממוגנים.

מר חנניה אווקרט: אז למה לא אמרתם בהתחלה?

מר גדי ירקוני: בגלל שאמרת, אנחנו לא אומרים את הקריטריונים. רוצים, כתובים פה קריטריונים. אנחנו חושבים שדווקא היישובים האלה, מעבר לשבע, כשהיום אין לימודים, הילדים בסכנה הכי גדולה, בגלל שאין להם איפה להיות כשאינ לימודים.

גב' רונית בן רומנו: מה זה אנחנו חושבים? אנחנו העלינו את זה, זו דרישה שעלתה פה במליאה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, זה לפני הדרישה. חבריה, רונית, זה לפני הדרישה של המליאה.

גב' רונית בן רומנו: אוקיי.

מר גדי ירקוני: זה בהסלמה הקודמת, כשהסתובבתי בשדה ניצן,

גב' רונית בן רומנו: מהיום הראשון שאני יושבת פה,

מר גדי ירקוני: רגע,

גב' רונית בן רומנו: אני חופרת על זה, ואני חושבת שזה סופר חשוב.

מר גדי ירקוני: רגע, אני תיכף אתן לך לחפור, אבל רק שנייה, תני לי לגמור לחפור, אני אתן לך לחפור. אנחנו בדיוק רואים, בגלל שאנחנו חושבים שהצבא היום גם רואה בעין חיובית

את זה שהילדים, במשך היום, אם יתבטלו להם הלימודים, יכולים להיות במקום מרוכז, בתנאי אחד, שהם יכולים להיות בצמידות צמודה מאוד לממ"ם גדול. ובגלל זה הלכנו על הדבר הזה. אנחנו, קודם כל, באמת נבנה מעבר ל-7 ולשם ניתן את העדיפות.

מר חנניה אוקרט: רק מעבר ל-7.

מר גדי ירקוני: לא רק, מפני שאם יש יישוב,

דוברת: יש יישובים מעבר ל-7 שיש להם.

מר גדי ירקוני: יש יישובים בתוך ה-7, שאין להם את המועדון הזה שהם יכולים להביא את הילדים במשך היום. לא אמרתי, אמרת רק, אז לא אמרתי, אמרתי קודם מעבר ל-7, אתה אמרת רק, אני אמרתי לא רק, מפני שאם ביישוב שהוא בתוך השבע, אם יש יישוב, תקשיבו ממה זה הגיע, זה הגיע מזה שחשוב שהילדים יהיו ביחד. חבר'ה, רגע. זה הגיע מזה, שאנחנו חושבים,

מר מאיר יפרח: אני עוד לא רואה את הכסף שיגיע.

מר גדי ירקוני: נכון. כרגע, אנחנו חושבים שיש היגיון גדול שאם יש הסלמה, ואין לימודים, שהילדים יהיו מרוכזים גם בתוך ה-7, באיזה מועדון שיש להם מה לעשות, משחקים, לשחק ביחד וכל זה. אבל ברור, שקודם כל, זה למי שאין ממ"דים בבית. אחרי זה, אם נגייס כבר את ה-7 או ה-10 של אלה שיש להם, שאין להם ממ"דים, ננסה לעשות גם בתוכו. אוקיי. זה כל התוכנית.

מר אלי שמעיה: יש לי רק הערה קטנה.

מר גדי ירקוני: כן, חופשי.

מר אלי שמעיה: אתה זוכר היה דיון לגבי החבר'ה שהם מעבר ל-7, שהם לא שותפים לנו להנחות בארנונה, ולא לזה, ואז אמרנו – נסייע להם. אז אמרנו, אי אפשר לתת להם הנחות בארנונה, וניתן להם את זה בדברים אחרים וכו'.

הנה, זה בדיוק מצב שבו ה-70 אלף האלה, של התכנון שאתה מדבר עליהם, ואתה מבקש, אני מדבר על אלה שמעבר ל-7, אני לא יודע מה תכננתם מעבר לשבע, שלהם נגיד, וואלה – הם לא יהיו שותפים. אנחנו, את כל ה-70 אלף ש של התכנון, נממן להם. האם זה לא הוגן?

גב' רונית בן רומנו: הוגן לגמרי. הוגן לגמרי.

מר גדי ירקוני: אז אולי אלה שבתוך השבע יממנו את הכול.

מר אלי שמעיה: שמה?

מר גדי ירקוני: חבר'ה, תקשיבו, זו לא חכמה במליאה, אני רוצה להגיד, להגיד מה כן. איך אומרים? בואו נגיד גם מאיפה. ואם אתה אומר דבר כזה, אני לא מתנגד. דרך אגב, אני חושב שהחצי זה להראות גם רצינות מצד היישוב. אבל אם אנחנו אומרים שמעבר ל-7, ניתן את זה בחינם, אז בואו נקבל גם החלטה שמי שבתוך השבע, ישלם את כל התכנון.

גב' רונית בן רומנו: למה?

מר גדי ירקוני: שיהיה מאיפה להביא את הכסף.

מר דודי אלון: יש יישובים מחוץ לשבע, או בתוך השבע, לא משנה, שיכול להיות שביום שתבוא אליהם, נקודתית, היישוב באיזושהי סיטואציה, הוא גם את זה לא מסוגל להביא.

מר גדי ירקוני: חבר'ה,

מר דודי אלון: אין לצוחר, למשל.

מר גדי ירקוני: חבריה, אתם אנשי מליאה, מקודם רציתם,

מר אלי שמעיה: גדי,

מר גדי ירקוני: רגע, אני רוצה לענות לך.

מר אלי שמעיה: לא, אני אומר, ההגדרה, אם אנחנו מגדירים את זה כפי שאני ביקשתי להגדיר את זה, אז נכון שבכנסת יש את שיטת הנומרטור, אומרים – אוקיי, אתה אומר מה לתת - מאיפה. פה, אין לנו את כל הנתונים, בהחלט יכולה להיות הנחיה כאן, שחברים יקרים, זאת ההחלטה שלנו, עכשיו אתם תבואו עם הצעה מאיפה לוקחים את זה.

מר גדי ירקוני: אז אני טוען שחברי מליאה הם אנשים,

מר אלי שמעיה: כי לכם יש את הנתונים,

מר גדי ירקוני: רגע, אני יודע שלנו. אבל מקודם, חברי המליאה רצו, בצדק, שניתן 56 אלף שם לילדים שאין להם מאיפה, לחינוך, וזה בסדר. ולפני זה רצו את ה-130 אלף שם שניתן וזה בסדר, ועכשיו רוצים שאני אתן עוד 250 אלף שם וזה בסדר, אין יש מאין. ואחרי זה אנחנו רוצים עוד פקח באיכות הסביבה, שזה עוד 200 אלף שם ואני יכול לתת עוד כל מיני דברים,

מר דודי אלון: גדי, אפשר גם לענות בציניות לדבר הזה, שאחר כך צריך לבוא...

מר גדי ירקוני: אז בגלל זה אני לא אומר בציניות, חבריה, תנו לי לגמור לדבר. אנחנו,

המועצה, שמה פה חצי מיליון ₪ לסיפור הזה. זה לא מעט כסף, מהקרנות. אני חושב, עכשיו זה בטח שאין לנו מאיפה להביא את זה, בגלל שתכנון בדרך כלל לא נותנים משום מקום. אתם שואלים אותי אם המועצה יכולה לתת 750 אלף ₪? אני חושב שזה לא נכון, אני חושב אבל בהחלט, אם נחליט שנחלק את ה-500 אלף ₪ אחרת, פה המליאה, אז תגידי לי איך לחלק. אני חושב שחשוב פה, כולנו אנשים, כולנו אחראיים פה. אני לא מטיף לאף אחד מוסר. אני חושב שלא צריכים לזרוק אליי, במירכאות, ראש המועצה, לך תביא כסף, סתם לתכנון.

מר דודי אלון: א' - כן, ראש המועצה,

מר גדי ירקוני: בסדר, אבל לא לתכנון, לבנות בית.

גב' רונית בן רומנו: גדי, סליחה, אנחנו בתור מועצה קיבלנו החלטה לא להילחם על היישובים האלה. יש פה יישובים שלא מקבלים לא ממ"דים, לא הטבות של כל ה... לא יתכן שאנחנו כמועצה, גם לא נילחם עליהם וגם לא נשפר אותם, זה לא לעניין. דיברנו על זה כבר מאה פעמים.

מר ניר ים: דקה, לפני שאני נותן לדנה את רשות הדיבור,

גב' רונית בן רומנו: לא, זה לא לעניין.

מר אלי שמעיה: מתי יהיה דיון תקציב מספר 3?

גב' רונית בן רומנו: בחודש הבא.

מר אלי שמעיה: בחודש הבא, נכון?

מר גדי ירקוני: כן.

מר אלי שמעיה: זה מהכנסות נוספות שיש.

גב' רונית בן רומנו: אם יהיו.

גב' כבי שקולניק: אני מאוד מקווה.

מר אלי שמעיה: הנה, מצאתי לך...

מר גדי ירקוני: לא בטוח, יכול להיות שאני צריך להביא לשם.

מר ניר ים: דקה, דנה מחכה בסבלנות,

גב' רונית בן רומנו: אבל ניר, תקשיב, אתם עוצרים דברים באמצע. לא יכול להיות שלא...

פעם אחת, אם תעזבו את היישובים האלה, זה לא יתכן.

מר ניר ים: רגע, גדי, תן לי, בגלל זה הרשיתי לעצמי לדבר לפני דנה. תראו, נושא

הארנונה, וההנחה בארנונה, זה נושאים שרונית מכירה אותם טוב מאוד, עלו לסדר היום, מדובר

בהם, המועצה כן הביעה נכונות לתת, בצורה כזאת או אחרת, משהו שעדיין לא הוגדר מראש, ויש על

זה חשיבה, אוקיי? זה צד אחד של העניין עכשיו.

דובר: מה החשיבה?

מר ניר ים: איך כן משפרים את אותם יישובים שמרגישים לא נוח, עם ארנונה

שמשלמים 100%, כשהשכנים שלהם משלמים 70%. אני לא נכנס לדיון, רק מסביר את הסיטואציה.

על זה חושבים.

לבוא ובמירכאות "להתנפל" על התקציב הזה, ולהגיד – זה הסיפור, וזה יפתור את העניין, ועם זה רק את זה כדאי לעשות, לדעתי זה לא מוכן, זה לא נכון להסתכל על זה ככה. ההצעה הזאת מובאת כמו שהיא, עם תקציב של חצי מיליון ש"ח מקרנות המועצה, ואני לא חושב שנכון לקבל החלטה כל כך חפוזה ויעל הדרך' בנושא הזה. אז איך מתגמלים? איך עוזרים? איך משפרים את אותם יישובים שאין להם הנחות בארנונה? סיפור אחר, לא בטוח שזאת ההזדמנות, זה המקום וזה הרגע להחליט על זה. דנה, בבקשה.

גב' דנה אדמון: מה? לא הבנתי,

מר ניר ים: סוף, סוף.

גב' דנה אדמון: קודם כל, יש דרך להעלות נושא לדיון.

גב' רונית בן רומנו: דנה, העלינו כבר ביקשנו מאה פעמים להעלות את זה. הדרך הזאת כבר עלתה מיליון פעם על השולחן.

גב' דנה אדמון: איזו דרך? השאלה היא, אם נכנס נושא לדיון שקיבל תשובה שלילית? הגשתם בקשה לנושא לדיון שהגשנו?

מר רותם בוקסבאום: לא, לא דנו בזה, מעולם לא דנו בזה,

גב' דנה אדמון: ניר, אתה קיבלת...?

מר רותם בוקסבאום: דיברנו על זה שיש בעיה, אבל לא התקיים דיון. אפשר להמשיך הלאה, לא התקיים דיון. לא אמרו לא, ולא אמרו כן.

גב' דנה אדמון: אם הגיעה לפתחו של ניר הבקשה להביא לדיון מליאה בעניין הזה, אז אני מאמינה שאתה תעשה את זה.

מר ניר ים: לא, לא אמרתי.

גב' רונית בן רומנו: אני מבקשת עכשיו,

גב' דנה אדמון: אני,

מר ניר ים: לא דנה, לא אמרתי.

גב' סילביה גרין: אני מבקשת עכשיו שתהיה אפשרות להעלות את זה לדיון.

גב' דנה אדמון: עכשיו זה לא אפשרי.

גב' סילביה גרין: לא, במליאה הבאה.

גב' דנה אדמון: אז זה לא, אבל יש נוהל ברור. צריך לכתוב לניר, להגיד לו שרוצים להעלות את זה לדיון, הוא מכניס את זה לסדר היום ואז אנחנו דנים בזה. יש נהלים.

מר גדי ירקוני: זה היה בהנהלה, הגענו ביחד, אני חושב, תגידו לי אם אני טועה, חברי הנהלה,

גב' דנה אדמון: זאת עוד לא השאלה שלי, דרך אגב.

מר גדי ירקוני: סליחה, אבל,

גב' דנה אדמון: תענה.

מר גדי ירקוני: לענות? החלטנו ביחד להוריד את זה בינתיים. נכון? תקנו אותי אם אני טועה, להוריד את זה בינתיים מסדר היום לדיון, נכון? לא להביא את זה למליאה. נכון? מה הייתה ההחלטה? אני לא זוכר.

מר יזידיה הוכמן: אמרתם שתדונו ותביאו הצעות.

מר גדי ירקוני: לא, חבריה, הבאנו כבר את ההצעות.

מר אלי שמעיה: גדי, אמרנו שאנחנו לא יכולים לתת להם הנחות.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר אלי שמעיה: אבל נעשה את זה בדרכים אחרות. ... אז אני מביא הצעה עכשיו.

מר ניר ים: בינתיים, רננה תספר לכם מה כן עשינו.

מר גדי ירקוני: דרך אגב, אני רוצה להגיד לכם,

מר ניר ים: כי עשינו דברים. אוקיי.

מר גדי ירקוני: גם בין היישובים האלה, יש שוני. יש כאלה שמקבלים מס הכנסה, יש כאלה שלא מקבלים מס הכנסה, גם שם צריכים לראות מה לעשות איתם.

גב' רונית בן רומנו: אבל אם הבקשה היא להביא לדיון רחב במליאה, שאולי יש עוד מוחות שיכולים לחשוב יחד על ...

מר גדי ירקוני: לא, אבל המליאה, תסיימי רגע. דיון כזה צריכים להכין עם הצעות מסוימות למליאה. אי אפשר להביא.

גב' רונית בן רומנו: מה אתה חושב?

מר גדי ירקוני: טוב...

מר מאיר יפרח: בהנהלה, היה נייר עבודה שעבר בין ארנונה שמשלמים, לבין שלא משלמים ביישובים, שלושה מיליון ₪. זה הפער שצריך, כביכול, אם רוצים לשפר את היישובים מעבר ל-7, זה הסכום שהמועצה צריכה לדאוג בכל מיני כיוונים, שלושה מיליון ₪.

גב' רונית בן רומנו: הדיון היה ספציפית על הארנונה.

מר מאיר יפרח: עכשיו, צריכים לשבור את הראש מאיפה המקורות.

מר בוריס נמירובסקי: ועשו את זה פעם אחת כבר.

מר ניר ים: אגב, הוצע לעשות "פול" ארנונה, שיישובים ישפכו את הכול בפנים, יישובים שיש להם הנחה, ישלמו יותר, יישובים שלא מקבלים הנחה, ישלמו פחות, נעשה ממוצע יפה בין כל היישובים, זה לא תפס. לא הייתה התלהבות על הרעיון הזה, אוקיי?

גב' דנה אדמון: בסדר גמור, ברגע שדנים בעניין, ויש, כמו שדנו בעניינים שאני העליתי, ויש דעות לכאן ולכאן, בסופו של דבר מתקבלת החלטה על פי רוב. אני מאמינה שזה יתקבל

ויהיה שקט לאורך זמן, ואם נצטרך להעלות את זה שוב, נעלה את זה שוב. אבל כשמישהו מעלה נושא, צריך לדון בו כמו שצריך. זה אחד. שתיים – השאלה שלי,

גב' רונית בן רומנו: טוב, אחרי שדנה תשאל, אני רוצה לדבר.

גב' דנה אדמון: השאלה שלי,

מר גדי ירקוני: חבר'ה, בואו ניזכר שגם נתנו עכשיו עדיפות,

גב' דנה אדמון: אני יכולה לשאול?

מר גדי ירקוני: סליחה, אפשר פה לצעוק הרבה שאנחנו לא נותנים, זה בסדר, אני לא בא בטענות עכשיו,

גב' דנה אדמון: אני לא אמרתי את זה.

מר גדי ירקוני: לא, אני לא אמרתי את זה אלייך, צועקים, לא התכוונתי להגיד את המילה צעקות, אני לוקח את זה בחזרה. אבל מאיר הזכיר לי בחצי אוזן, שגם עכשיו חילקנו, עוד לא חילקנו אבל החלטנו מי יקבל מגרשי שחב"ק, ונתנו את זה גם כן לאלה שמעבר ל... מגרש כדורגל, נתנו גם שם, נתנו אותם ליישובים שמעבר ל-7.

מר מאיר יפרח: עם השתתפות של 300 אלף ₪.

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' רננה גומא: היו לנו יישובים ב- 0-4 שהסכימו לשלם את זה ולא נתנו להם, מאיר.

מר ניר ים: חברים, אי אפשר לקיים דיון ככה. היא הייתה באמצע, מאיר, תנו לה לסיים, אי אפשר לקיים את הדיון, אנחנו לא מתקדמים.

גב' דנה אדמון: השאלה שלי, אם יש אפשרות להביא את הסקר המלא? כלומר, מה הצרכים המלאים? אתם אמרתם שכרגע מקצים 13 יישובים, בגלל גודל התקציב שאתם מכוונים אליו, אבל השאלה היא אם יש עוד צרכים מעבר ל-13, אם יש עוד יישובים שצריכים מענה ובתאקט הזה, אנחנו לא ניתן אותם.

מר ניר ים: לא, חד משמעית לא.

מר גדי ירקוני: בתכנון כולם, אני אומר את זה, זה לא סגור, בגלל שיש לנו עוד דיון כזה או אחר. צריכים,

גב' דנה אדמון: המיפוי אומר שכרגע יש 13 יישובים שאין להם מענה,

מר גדי ירקוני: בין 13 ל-10. תראי, בין 13 ל-10, יש פה עוד פיין טיונינג שאנחנו צריכים לעשות בינינו עם עוד שלושה כן צריכים לקבל, או לא. אבל בקטע הזה, כל מי שאין לו בכלל מרחב מוגן, יתוכנן לו מרחב מוגן, יתוכנן.

מר צפניה משה: מרחב מוגן ציבורי.

מר ניר ים: אני חושב שאנחנו בשלים לקבל החלטה. את ההחלטה שאנחנו מקבלים עכשיו, למעשה זה על הקריטריונים לתעדוף, נקרא לזה, אותם יישובים. זה מופיע מפורט בדף יפה שהכותרת שלו זה- מבנה ציבורי ממוגן ביישוב, מטרות כללים ומנגנון לדירוג עדיפות.

מר רותם בוקסבאום: עמוד 15 במליאה שמתחילה בשש.

מר ניר ים: אני מעלה את זה להצבעה, מי בעד לקבל את הקריטריונים? תודה.

ומי נגד? קיבלנו את ההחלטה. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקריטריונים לתעדוף יישובים לקבלת מרחבים מוגנים

7. קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים

מר ניר ים: הסעיף הבא, קוראים לו קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים. יש לנו

פה שני ציורים מאוד יפים, שאושרה תיתן לנו את הרקע לנושא, תמקם אותנו על המפה, ואחר כך אנחנו נגיד מה נדרש מהמליאה לאשר במקרה הזה. בבקשה, אושרה, רק תגידי לי מאיזה ציור להתחיל.

גב' אושרה גבאי: מהראשון. בסדר, ערב טוב. אני מבקשת להציג בפניכם את הנושא של

שיקום מחצבת צאלים. לפני שאני נכנסת לפרטים, נמקם אתכם קצת. זה קיבוץ צאלים, ממש מעבר לכביש. זה צומת לכיוון אורים, אוקיי? מעבר לכביש, זה בית העלמין של צאלים. כל האזור הזה, שהוא בעצם בתוך ערוץ נחל הבשור, יש פה היום מחצבה נטושה, שכבר סיימו לחצוב בה.

קיבלתם את ראשי הפרקים, זה בחומר שלכם. בעיקרון, סיימו לחצוב בה כבר לפני כמעט עשרים שנה. זה מן חור שחור כזה, זה אזור שהוא פגוע מבחינה נופית. הקרן לשיקום מחצבות, שהיא גוף שבעצם... סליחה?

מר צפניה משה: זה הגשר התלוי שם?

גב' אושרה גבאי: סליחה? הגשר התלוי הוא מעבר לכביש לאורים, כאן הגשר התלוי. זה

אזור שגובל בשטח האש, היה פה גם המטי"ש של צאלים, לאחרונה הם העבירו אותו. בעצם, הרעיון התחיל מזמן, יש לכם בחומר גם מסמך הסכמות שנחתם ב-2014 כבר, בין חיים ילין שהיה אז ראש המועצה, ורשות ניקוז, ורשות הטבע והגנים, כי זה גובל בתחומי שמורה, שכולם מסכימים, בעצם, שצריך לשקם את האזור הזה.

יש גוף שנקרא הקרן לשיקום מחצבות, מי שמכיר, זה גוף שבעצם יש לו כסף, כל מי שחוצב וקורא, שם קצת כסף בצד לשיקום עתידי. יש שם כסף וכל מה שצריך זה פשוט להעיר אותם, כדי שיממשו את הכסף הזה.

אנחנו עומדים בנקודה הזאת היום, בעצם מי שעושה את כל הפעולות, זאת הקרן לשיקום מחצבות, בשיתוף אשכול וכל מינהלת הבשור, כולל קיבוץ צאלים, שיש לו שם גם חתיכה מהמשבצת שלו. הרעיון הוא לייצר שם, קודם כל, שיקום נופים. קטע שהוא תיירותי, התוכניות הוגשו לוועדה המקומית ואושרו. הן הוגשו על ידי הקרן לשיקום מחצבות, אנחנו בקשר עם המתכנן שלהם. התוכניות עברו למחוזית, ואז הסתבר במחוזית, שיש נוהל חדש, שהם צריכים את אישור המליאה של הרשות המקומית, על מנת לאשר את התוכניות ולהתקדם. בשל כך אנחנו פה היום.

יש פה משהו מאוד סכמטי שמראה לכם, מי שמאוד מתעניין או מעוניין, אני יכולה להעביר לו את כל מסמכי התוכנית. הרעיון הוא לחדש את ערוץ הנחל, שאין היום ערוץ, יש פשוט... אחד גדול ופגוע, לחדש את ערוץ הנחל, לעשות עבודות עפר, לייצר פה חורשה, לייצר פה אזור תיירותי, לייצר פה איזו מן תצפית, לשחק עם הטופוגרפיה, לייצר אזור שהוא גם חניון למטיילים, בקיצור – יש תוכנית שלמה ויפה, כל הרעיון הוא לקחת איזשהו חור שחור שהוא סתם איזו פינה מוזנחת, ולעשות אותו משהו כמו שצריך, מתקציבים שקיימים בגוף אחר, אנחנו רק שותפים...

השאלה הכי חשובה, לנו זה לא עולה כסף.

מר דודי אלון:

זה לא עולה לנו כסף.

גב' אושרה גבאי:

(מדברים ביחד)

זהו, זה הסיפור.

גב' אושרה גבאי:

מר ניר ים: אוקיי.

גב' אושרה גבאי: אנחנו מבקשים את אישור המליאה,

גב' דנה אדמון: אתם, כגורם מקצועי, עברתם על התוכניות המותאמות? אתם

רגועים?

גב' אושרה גבאי: לגמרי, אנחנו מתואמים עם כל הגורמים בשטח, אנחנו עם מנהלת

הבשור,

מר ניר ים: תסבירי לנו מה חלקה של המליאה בעניין הזה?

גב' אושרה גבאי: חלקה של המליאה טכני – פורמאלי, הוועדה המחוזית, זו הנחיה

חדשה, המחוזית חייבת אישור מליאה, שהמועצה, בעצם, היא מגישה התוכנית. בעבר, הקרן לשיקום

מחצבות יכולה הייתה להיות, או מינהלת הבשור, כל מיני גופים אחרים. זה השתנה, המועצה צריכה

להיות מגישה התוכנית. אז כמובן שאנחנו מתכננים שהקרן לשיקום מחצבות, התקציבים שלהם,

אנחנו כל הזמן בקשר איתם, אבל אנחנו צריכים להיות המגישה – המועצה, ולכן גם נדרש אישור

מליאה.

מר אלי שמעיה: רגע, שמונה מאות אלף ש"ח אנחנו מתחייבים.

דוברת: זירו.

מר אלי שמעיה: מה זירו? 800 אלף ש"ח בתקציב, ועוד מיליון ש"ח.

גב' אושרה גבאי: איפה? אתה מסתכל על משהו אחר.

מר אלי שמעיה: מה משהוא אחר?

גב' אושרה גבאי: אין פה סעיף, זה לא קשור לסעיף תקציבי, זה שיפור מחצבת צאלים.
אין פה כסף. זה אישור עקרוני בלבד. הדבר הזה כבר בתרדמת חמש שנים ועוד עשר שנים קודם.

גב' סילביה גרין: אנחנו מאשרים, עד שיתחילו העבודות.

גב' אושרה גבאי: זה עניין של כמה שנים לדעתי.

גב' כבי שקולניק: עוד כמה שנים, במליאה הבאה. בסדר...

מר ניר ים: חברים, התוכנית הזאת היא יפה, היא לא עולה לנו כסף, אבל ה...
והתקנות של מינהל התכנון, הן מחייבות את המליאה להיות זאת שמאשרת למועצה להגיש את
הבקשה. אנחנו פה, אם תאשרו, נהיה סך הכול על תקן מגישי הבקשה. כל השאר יתקדם לבד,
בניצוחה של אושרה ותקציבים של איפשהו. האם המליאה מאשרת שהמועצה תהיה זו שמגישה את
הבקשה? תודה. מי נגד? התקבל. תודה אושרה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגשת קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים מטעם המועצה.

גב' אושרה גבאי: תודה.

8. אישור סגירת תב"רים

מר ניר ים: אנחנו בשלב של סגירת תב"רים. כבי תסביר, קודם כל, מה זה לסגור

תב"רים, ונתקדם.

גב' מזל ערוסי: ניר, על הממ"דים והממ"מים הצבענו?

מר ניר ים: כן.

גב' כבי שקולניק: אם כולם יודעים מה זה סגירת תב"רים, אז אין שום בעיה. אני רק

אגיד במשפט אחד, שתב"ר, כמו שפותחים אותו באופן רשמי פה במליאה, אז גם סוגרים. רק להבדיל מהפתיחה, לסגור אפשר במכה אחת. אז יש לנו פה 47 תב"רים שאנחנו מביאים לסגירה, כמובן מאופסים ומאוזנים ולא חורגים בתקציב, רובם לא חורגים בתקציב. אז מי בעד סגירת התב"רים? תודה. נגד? מתנגדים? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סגירת התב"רים.

9. אישור תב"רים

גב' כבי שקולניק: חברים, אנחנו עוברים לתב"רים הרגילים. אז התב"ר הראשון שמובא

פה, זה תב"ר 563, מכיוון שקיבלנו כמה הערות בקשר לתב"ר 563, וההסבר על התב"ר הזה, שאני לא יודעת אם הוא מספק או לא, ניתן רק היום, אז אנחנו נתחיל בלהצביע האם להתייחס לתב"ר הזה היום, או לדחות את זה למליאה הבאה. התב"ר של הקמת מרכז הפעלה של המיליון ש. אתם רוצים שנדבר על זה היום? או שנדחה את זה למליאה הבאה.

מר גדי ירקוני: תסבירי אותו.

מר אמיר פלג: אני חושב שצריך לדחות אותו... זה הסבר שלא בהיר מספיק, ואם אפשר לדחות,

מר גדי ירקוני: לא, אבל הכנת, איפה הדף שהכנת?

גב' כבי שקולניק: אני הכנתי את הדף, אבל הם קיבלו אותו רק היום, אז הם העירו לנו שזה מאוחר מדי לתת את זה.

מר ניר ים: כן, אנחנו לסדר הדיון אומרים ככה, אם באמת... הדף הוגש רק היום, דף ההסבר, גם צריך לשבת, לישון עליו לילה כדי שהוא, נצליח להפנים אותו, גם יש הסברים, לא מעט, על התב"ר הזה, זה תב"ר מאוד מורכב, מאוד מסובך. חשבנו שאם נכנס לדיון הזה עכשיו, להתפלפלות על מתי החומר נשלח, אז לא יישאר לנו זמן לשאר הסעיפים, לכן אנחנו שואלים מקדמית, האם להעלות את התב"ר הזה היום להחלטה? או לדחות את ההחלטה על התב"ר הזה לפעם הבאה? זה הרעיון, כדי פשוט להתקדם הרבה יותר נוח, ושכולם ירגישו יותר טוב עם זה.

מר דודי אלון: הוא מצריך דיון מעמיק, הוא לא יכול לעבור ככה בקלות, אז תדחה...

מר ניר ים: אני מעלה להצבעה, קודם כל אני מעלה להצבעה האם לדון בתב"ר 563 היום? מי בעד לדון בו היום? בבקשה, שירים את היד, אף אחד. תודה רבה, קיבלתי.

החלטה: הוחלט פה אחד לדחות את הדיון בתב"ר 563 לישיבה הבאה

מר ניר ים: אני אפילו לא אשאל מי נגד. אז אנחנו דוחים את התב"ר הזה למליאה הבאה, ברשותכם. התב"ר הבא,

גב' כבי שקולניק: ניר, ברשותך,

מר ניר ים: כן?

גב' כבי שקולניק: רק רוצה להעיר הערה אחת.

(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: למה לא עשית את זה לפני ההצבעה? מה יש לך להגיד?

גב' כבי שקולניק: אני רוצה להגיד.

מר ניר ים: אבל למה לא לפני ההצבעה?

גב' כבי שקולניק: ניר, בפעם הבאה אני רוצה להגיד היום, כי אני רוצה להכין את עצמי

לפעם הבאה, בסדר?

מר ניר ים: אוקיי, בסדר.

גב' כבי שקולניק: אני לא מהיום על התב"ר הזה.

מר ניר ים: אוקיי, כמה מילים של כבי על התב"ר שהחלטנו...

גב' כבי שקולניק: לא, אנחנו נתקדם בתב"רים, אבל חברים, תראו, אי אפשר לנהל דיון

כשכולם מדברים ביחד, אי אפשר. זה נורא קשה למי שצריך להוביל את הדיון הזה, אז בבקשה,

אנחנו פתוחים, ואנחנו מוכנים לקבל כל שאלה וכל דבר, אבל תעשו את זה בצורה מסודרת. אני

רוצה, בכל זאת, להגיד איזו מילה למה אנחנו מביאים תב"ר כמו 563 למליאה. כמו, זו דוגמא. מדי

פעם אני מביאה תב"רים כאלה.

צריך להבין שבסוף שנה, תב"רים שיש בהם חריגה תקציבית, לא חשוב מה הסיבה שלה ברגע זה, ולא חשוב למה, גוררים הערת ביקורת, מהמבקר של המדינה. ולכן, בשביל להימנע, מהמבקר של משרד הפנים שמבקר אותנו. בשביל להימנע מהערות הביקורת האלה של מבקר של משרד הפנים, אנחנו בדרך כלל, ברוב המקרים, הם מביאים הנה מימון ביניים של הקרנות – בשביל לסגור את התקציב. הראיתי לכם קודם, די הרבה תב"רים שהחזרנו מהקרנות, אחרי שבמהלך שקיבלנו את התקציב, שהחזרנו מהתב"רים לקרנות, וזו בדיוק הכוונה, בסופו של יום, שיקרה בתב"ר הזה.

מר אלי שמעיה: אנחנו לא מדברים על זה עכשיו, כבי,

גב' כבי שקולניק: אנחנו לא דנים,

מר אלי שמעיה: את חושבת שזה יביא...

גב' כבי שקולניק: אבל אלי, אתה גוזל פה את הזמן של האנשים.

מר אלי שמעיה: אל תצעקי, אל תצעקי, את לא חברת מליאה, אני רוצה להזכיר לך.

גב' כבי שקולניק: די, תעשו לי...

מר אלי שמעיה: אני טוען שהמיליון שח הוא לא מימון ביניים, הוא מימון קבוע, אל תגידי מימון ביניים.

מר גדי ירקוני: לא נכון.

מר אלי שמעיה: לכן פה יהיה דיון נפרד.

מר ניר ים: אל תיכנסו...

גב' כבי שקולניק: אני לא פתחתי, אני רק,

מר אלי שמעיה: מה את צועקת? מי את בכלל?

גב' כבי שקולניק: למה אתה צועק? מי אתה? לך מותר לצעוק עליי?

מר ניר ים: כבי, עזבי את זה עכשיו,

גב' כבי שקולניק: אם אתה רוצה כל הזמן להתקדם מהר, מהר, אז תיתן לי להתקדם.

מר אלי שמעיה: אל תרימי קול על חבר מליאה, אף פעם.

גב' כבי שקולניק: לא, אסור לי, אף פעם. אלי, אתה גם היית בעל תפקיד במועצה, אל

תגייד לי מה כן ומה לא.

מר ניר ים: הדיון על התב"ר הזה, מ-א' עד ת', לכל ההיבטים שלו, יתקיים

במליאה הבאה. אנחנו מתקדמים לתב"רים אחרים.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, ומותר לי להסביר עקרונות, נקודה.

מר אלי שמעיה: לא, ההסבר שלך לא נכון.

גב' כבי שקולניק: טוב, בסדר.

מר דודי אלון: כבי, כבי,

גב' כבי שקולניק: בסדר, הסבר לא נכון, בסדר.

מר אלי שמעיה: את מטעה את האנשים פה.

מר דודי אלון: כבי, כבי,

מר גדי ירקוני: לא נכון.

מר דודי אלון: כבי, אם מקבלים הערת ביקורת מהמבקר של משרד הפנים, יש לזה

משמעות. נגיד מקבלים פחות מענק? יש לזה איזושהי משמעות? או רק,

מר מאיר יפרח: לא, הערה.

מר דודי אלון: הערה. זה לא שיורידו לי את זה מהמענק בשנה הבאה.

גב' כבי שקולניק: אבל זה ניהול לא תקין.

מר דודי אלון: אוקיי, בסדר. את יודעת כמה הערות קיבלתי?

מר ניר ים: חברים, אנחנו,

גב' כבי שקולניק: אלי, כמה תב"רים נגמרו בגירעונות יותר קשים בתקופה שלך?

מר אלי שמעיה: זה לא מימון ביניים, כבי.

גב' כבי שקולניק: זה כן.

מר גדי ירקוני: כן, כי אנחנו מביאים את זה.

גב' כבי שקולניק: כן, יש לנו מאיפה להביא לזה מקור.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: שקט במליאה. אנחנו מתקדמים לתב"ר 1205, בבקשה כבי.

גב' כבי שקולניק: אסור לצעוק על נבחרי ציבור, אבל מותר לצעוק על עובדי ציבור,
ושהם יירגעו ושהם יהיו מסוגלים להעביר עכשיו חומר פה.

מר אלי שמעיה: את רוצה שאני אענה לך?

מר גדי ירקוני: לא.

גב' דנה אדמון: די אלי, אלי.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1205, תכנון ממ"מ ביישובים, דיברתם על זה לפני רגע ארוכות
מאוד, מי בעד לאשר את התקציב של חצי מיליון ₪? תודה. מי נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1205 – תכנון ממ"מ ביישובים.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 478 – קיבוץ רעים, תשתיות ל-6 יח"ד קיבוצי, זה לפי הרשאות
של משרד השיכון והשתתפות היישוב. מי בעד עדכון תב"ר 478? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 478 – קיבוץ רעים, תשתיות ל-6 יח"ד קיבוצי

גב' כבי שקולניק: תב"ר 685 נגידות ראייה, אישור של משרד החינוך, מי בעד?

גב' דנה אדמון: כבי, זה לא משהו שאישרנו כבר?

יפה בוקובה: כן, זו הגדלה.

גב' כבי שקולניק: אנחנו כל פעם מאשרים את זה.

גב' דנה אדמון: למה?

גב' כבי שקולניק: כל פעם יש הרשאות.

מר גדי ירקוני: תוספת, תוספת.

גב' כבי שקולניק: כל שנה יש הרשאות,

גב' דנה אדמון: לא, לשנה הזאת כבר אישרנו נגישות שמיעה ונגישות ראייה.

יפה בוקובה: כן, אבל זו הגדלה, את רואה. זה היה 126...

מר גדי ירקוני: קיבלנו עוד כסף.

גב' כבי שקולניק: לא, רגע, אני רוצה להגיד. מה שאנחנו אישרנו, לפי דעתי, זה 10000 ₪

בשביל לפתוח תב"ר, להתחיל פעילות. עכשיו קיבלנו הרשאה של משרד החינוך, אז אנחנו בינתיים לא מקטינים את ה- 10,000 כי אנחנו לא יודעים איך זה יגמר בסופו של דבר, אנחנו משאירים את ה- 10,000 ומוסיפים את ההרשאה הנוספת של 45 אלף ₪ נגישות ראייה, שהגיעה ממשרד החינוך. מי בעד תב"ר 685? תודה. נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגדלת תב"ר 685 – נגישות ראייה – הרשאת משרד החינוך

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1163 – אבשלום, שיקום גדר היקפית. זה התחייבות היישוב, זה בוצע כבר, זו חריגה. אנחנו צריכים לסגור את התב"ר, היישוב משלם את זה. מי בעד עדכון תב"ר 1163? מי נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1163 – אבשלום – שיקום גדר היקפית.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1208 חולית, תכנון כביש מילוט אחורי – משרד הביטחון, זה משהו אחורי כזה, אבל זה אישור של משרד הביטחון. מי בעד 1208? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1208 – חולית – תכנון כביש מילוט אחורי, מימון משרד הביטחון.

תב"ר 641 – ציוד וריהוט לגני ילדים סככות, אנחנו מבקשים מקרנות המועצה 6644, התקבל פחות ממפעל הפיס, בגלל ביצוע. הם לא אישרו את כל הביצוע, בקיצור. סכום כזה, מי בעד שינוי תב"ר 641? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 641 – ציוד וריהוט לגני ילדים – סככות.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 524 – אבשלום – גן ילדים דו כיתתי,

מר גדי ירקוני: זה היה.

גב' כבי שקולניק: אנחנו נאשר את זה עוד פעם, כי זה נשמט מהפרוטוקול של המליאה הקודמת, לא יכולנו להעביר את זה למשרד הפנים, זה היה במליאה הקודמת. מי בעד אישור תב"ר 524? תודה. נגד? נמנעים? תודה. זה נשמט מהפרוטוקול.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 524 – אבשלום – גן ילדים דו כיתתי

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1202 כרם שלום, אנחנו מבקשים עוד 90 אלף ₪ מקרנות המועצה.

מר אמיר פלג: גני ילדים, אנחנו תמיד שמים כסף? או שזה כסף שחוזר?

מר גדי ירקוני: לא, תמיד שמים כסף.

גב' כבי שקולניק: בגני ילדים, מובנה, בתב"ר של גן ילדים, לפחות השתתפות מועצה של 200 אלף ₪, ככה זה מובנה התקציב. אני מקווה שזה יגמר רק ב-200 אלף ולא יותר, אבל,

מר אמיר פלג: ולא אמורים לראות פה את שאר מרכיבי התקציב?

גב' כבי שקולניק: לא. כי בינתיים זה לתכנון, התב"ר עוד לא אושר על ידי משרד הפנים,

מר דודי אלון: כרם שלום?

גב' כבי שקולניק: על ידי משרד החינוך, אבל אנחנו מתקדמים בתכנון. תב"ר בכרם שלום.

מר גדי ירקוני: גנים מאושרים על ידי משרד החינוך, אנחנו לא יכולים לבנות סתם, בלי אישור.

גב' כבי שקולניק: אנחנו לא נבנה גנים בלי אישור, אבל אנחנו הגשנו בקשות לאישור, ואנחנו צריכים להתחיל תוכניות בשביל שיקבלו את זה, אז מי בעד אישור תב"ר 1202? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 1202 כרם שלום – גן ילדים.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1209, תב"ר בני נצרים, הקמת יבילים. קיבלנו 140 אלף ₪ לשני יבילים בבני נצרים, מי בעד תב"ר 1209? נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1209 – בני נצרים – בנים – הקמת יבילים בתי ספר

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1210 – ניצני אשכול. שינויים והתאמות במוסדות חינוך (זכייה בתחרות בניה ירוקה). ניצני אשכול זכו בפרס של 150 אלף ₪, לבניה ירוקה. מי שקרא או ראה, זה הממ"דים, עם הפעולה שהם עשו שם. אז צריך לפתוח תב"ר. מי בעד תב"ר 1210? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1210 – ניצני אשכול – שינויים והתאמות במוסדות חינוך.

גב' כבי שקולניק: אורים – תשתיות ופיתוח ל-32 יח"ד התחייבות היישוב. אני דיברתי

גם עם רכז המשק שם, יש להם את הכסף. מי בעד תב"ר 1211?

מר דודי אלון: בשעה טובה.

גב' כבי שקולניק: תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1211 – אורים – תשתיות ופיתוח ל-32 יח"ד – התחייבות היישוב.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1127 – ניצני אשכול – שיפוץ גגוני מגן.

גב' דנה אדמון: מה קורה עם הדבר הזה?

מר אמיר פלג: זה היה הרבה פעמים.

מר דודי אלון: הוא גדל.

גב' כבי שקולניק: טוב, נחליט עוד פעם, כי אני לא יודעת מה קרה פה, אז שתהיה לנו פורמליזציה.

דוברת: כתוב שינוי מקורות מימון, כתוב היה שינוי במקורות המימון.

גב' כבי שקולניק: סליחה, יכול להיות. זו באמת החלפה של קרנות המועצה, ממשרד הביטחון. מי בעד תב"ר 1127? תודה. נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 1127 – בי"ס ניצני אשכול – שיפוץ גגוני מגן.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1094 – תחנת הסעים ממוגנת בי"ס יסודי חדש. זו הגדלה של משרד התחבורה ב-210 אלף, לטובת תחנות ההיסעים בבית ספר, מי בעד תב"ר 1094? תודה. נגד? נמנעים?

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1094 – תחנת הסעים ממוגנת בי"ס יסודי חדש.

גב' כבי שקולניק: 1126 – מרכז מבקרים – השלמת עבודות 2018, שוב, זה תב"ר, אנחנו מבקשים מקרנות המועצה עוד 22 אלף ש"ח, בשביל לסגור את התב"ר כי הוא חרג מתקציבו. מתקציב המועצה. מי בעד תב"ר 1126? תודה. נגד? נמנעים? תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1126 לסגירה – השלמת עבודות 2018, מתקציב המועצה.

מר ניר ים: כן, אריק?

מר אריק דניאל: מליאה קודמת, דיברנו על נושא התב"רים, ועלתה פה בקשה במליאה, שכשמציגים אותם פנימית, את התב"רים במליאה, להוסיף עמודה – הערכת גודל הפרויקט, או משהו כזה, שזה רק ייתן לנו איזשהו, למה את עושה ככה?

גב' כבי שקולניק: לא, לא, אני לא זוכרת פניה כזאת.

מר אריק דניאל: ביקשנו להוסיף. רגע, שנייה, למה כולם מתפרצים אבל?

מר גדי ירקוני: דיברנו שזה יהיה בתב"רים לא של משרד השיכון ודברים כאלה, אלא

בתב"רים שהם פרויקטים של המועצה.

מר אריק דניאל: שתהיה עמודה של גודל הפרויקט, הערכה או ככה, לפחות שיהיה לנו

מושג, כי יש פה בהחלט תב"רים שחוזרים עוד פעם, והם גדלים, ואולי זה רק חלק קטן מהסכום, שיהיה לנו מול העיניים, פחות או יותר, על מה אנחנו מדברים.

מר ניר ים: זכור לי.

מר גדי ירקוני: זכור ואמרנו, ונוסיף את זה. עוד פעם, אני אומר עוד פעם, בתב"רים

של המועצה, מה הכוונה? של פרויקטים, נגיד, סתם קח את אולם הספורט, אוקיי? אולם הספורט, כדוגמא, זה אולם ספורט, אנחנו יודעים כמה הוא אמור לעלות. רגע, אני רוצה להסביר למה, בגלל שמשד השיכון שנותן לנו לתשתיות, זה לא מעניין.

גב' דנה אדמון: זה לא רלוונטי. מה שרלוונטי להצבעה.

מר גדי ירקוני: זה מה שאמרנו.

גב' דנה אדמון: מה שקשור בקרנות מועצה.

מר אמיר פלג: השאלה היא אם גם תובא יתרה של הקרנות כשיוצא כסף משמעותי

מהקרנות?

גב' כבי שקולניק: גם.

מר ניר ים: הבנתי את הבקשה של אריק. אנחנו מתקדמים.

10. שינויים במסגרות אשראי

מר ניר ים: אנחנו מתקדמים לשינוי במסגרות האשראי של המועצה מול הבנקים. כבי, בבקשה, זה עמוד...

גב' כבי שקולניק: אנחנו כל שנה, בתקופה הזאת, פלוס – מינוס, צריכים לאשר את מסגרות האשראי של המועצה. מותר למועצה לבקש מסגרת אשראי של עד חמישה אחוזים מסך המחזור שלה, המחזור שלנו נכון להיום, הוא בסביבות 180 מיליון, כך שיכולנו לבקש תשעה מיליון. אנחנו מבקשים להגדיל את מסגרות האשראי לשבעה מיליון, מה שהיה עד עכשיו 5.5 מיליון. בבנק הפועלים היה שלושה מיליון, אנחנו רוצים להעלות לשלושה וחצי, ובדקסיה היה 2.5 מיליון – אנחנו רוצים להעלות לשלושה וחצי מיליון. אנחנו מבקשים את אישור המליאה. כמובן, שיעבוד הכנסות שוטפות של המועצה לבנקים. אני רוצה להגיד שבמהלך, עד שהתחלנו לבנות את בתי הספר, בעצם, לאורך כמה שנים טובות, כמעט שלא ניצלנו את המסגרת. אבל בשנה האחרונה, יש לנו מזל גדול שיש מסגרת, כי בלי זה בכלל לא היינו מצליחים לשרוד. ולכן, אני גם מבקשת את ההגדלה, כי אני לא צופה, אלא אם כן פתאום באמת נקבל את כל הכספים, אבל אני צופה עדיין קשיים, לפחות עד אמצע 2020, תזרימי, קשיים תזרימיים. אז אנחנו מבקשים את אישור המליאה למסגרת אשראי.

מר חנניה אווקרט: כמה עולה המסגרת?

גב' כבי שקולניק: אני לא זוכרת. בדקסיה, אני חושבת, זה אחוז וחצי, ובבנק הפועלים זה 2.5, משהו כזה.

מר חנניה אווקרט: רק המסגרת?

גב' כבי שקולניק: ריבית. המסגרת לא, המסגרת יש לה תשלום קבוע. זה מאות שקלים.

מר ניר ים: למסגרת אין עלות משמעותית להחזקת המסגרת. מי בעד לאשר את

הגדלת מסגרות האשראי בסכום כולל של 7 מיליון? מי בעד? תודה. מי נגד? תודה גם.

מר גדי ירקוני: רגע, היו נגד.

גב' נעמי סלע: היו נגד.

מר גדי ירקוני: כן, ראיתי, בגלל זה אני אומר שיספרו. לא קרה שום דבר, ראיתי. לא

ראיתי שהוא ראה.

מר דודי אלון: אפשר לקבל, אולי, לפעם הבאה, איזשהו דו"ח תזרימי? את אומרת

שאת צופה קשיים עד 2020, אמצע 2020, לקבל איזה שהם אומדנים, ככה, לראות ש... לקבל איזה תשקיף ככה, מאקרו ממש, לא להיכנס לרזולוציה.

גב' כבי שקולניק: בסדר, בסדר. כן, אפשר. תרשום את זה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הגדלת מסגרות האשראי בסכום כולל של 7 מיליון ₪.

11. אישור סדר יום לשתי ישיבות מליאה מרוכזות בנושא תקציב 2020

מר ניר ים: רשמתי. אוקיי. תראו, אנחנו מתקרבים להצגת התקציב, אנחנו

מבקשים את האישור שלכם, היה רעיון לעשות יום אחד ארוך, מרוכז, אחר כך התברר שזה לא רעיון טוב, עדיף לפצל,

מר גדי ירקוני: לא שומעים, ניר. נגמר לו הקול, מסכן.

מר ניר ים: אמרנו, בהתחלה חשבנו לחזור למתכונת של יום מרוכז, ארוך, מהבוקר, עם ארוחת צהריים עד הלילה, לגמור את הכול ביום אחד. התברר שזה רעיון לא טוב, כבר נוסה בעבר, וההמלצה היא לחלק את זה לשתי מליאות, שיתחילו יחסית מוקדם אחר הצהריים. ולכן, אני רוצה, לא אני, אנחנו רוצים להביא את זה לכאן, שתאשרו לנו כבר את סדר היום. המליאה של התשיעי,

גב' כבי שקולניק: באיזה תאריכים ?

מר ניר ים: הנה, כתוב, מליאה אחת ב- 9.12 שתתחיל ב- 16:00 אחר הצהריים, ובה יוצגו חלק מאגפי המועצה, התוכניות שלהם והתקציב שמוצע להם, ואחר כך באותו שבוע, יומיים אחר כך, ב- 11 לחודש, 11.12, יוצגו התקציבים של האגפים האחרים. וכך, בעצם, יוצג בתוך אותו שבוע, בתחילת דצמבר, יוצגו כל תוכניות האגפים והתקציבים, ואז מליאה אחרי זה, נוכל לאשר את התקציב הכולל.

מר איתי ציפורי: כשאתה אומר תוכניות, למה אתה מתכוון? מה זה? גם תקציבים וגם תוכניות?

מר גדי ירקוני: כן.

מר ניר ים: כן, כן, בהחלט כן.

מר דודי אלון: תוכניות מקושרות תקציב הם אמורים להגיש הפעם.

מר ניר ים: נכון.

מר דודי אלון: חסר כאן אגף.

מר ניר ים: זה יקרה במתכונת של כל אגף לחוד, שגם כמובן אפשרי וזה יגרור, כמובן, דיון על האם המטרות של אותו אגף ראויות ונכונות, התקצוב. ואחר כך, כל הדבר הזה ייאסף לתוכנית אחת, שעליה אנחנו נקבל החלטה.

גב' סילביה גרין: ניר, יש פה שאלה.

מר ניר ים: כן, רגע, לפני זה אמיר, בבקשה.

מר אמיר פלג: היה לנו פה דיון מאוד יפה, אבל ממש קצר במליאה הקודמת, הייתה איזו רבע שעה בערך, שישבנו והבאנו חזון ממש מקוצרר כזה. עכשיו, אחר כך היה מהלך מאוד מבורך מול הנהגות היישובים, וגם התכנסו בשולחנות עגולים, של איזו בניית דברים שצריכים... השאלה היא, המליאה, בסוף אנחנו נבוא, נשב, נשמע את ההרצאות החשובות האלה, ומליאה אחרי זה נאשר את התקציב. השאלה היא אם לנו, מעבר ל-20 דקות בסוף המליאה הקודמת, לא ראוי שיהיו גם דיונים קצת יותר, כמובן, למי שירצה ויוכל להגיע, שבעצם יושבים קצת על התקציב ומבינים, ואומרים ודנים בזה. כי בעצם, כשהם באים, ראשי המחלקות, ראשי האגפים ומרצים את המצגות שלהם, אחרי זה יש כמה שאלות, אבל זה כבר מובנה, אין פה באמת מקום להרבה שינוי.

מר ניר ים: אני מעדיף שיתנו את התשובה אנשים שכבר התנסו בהעברת תקציב, לי זו הפעם הראשונה תהיה.

גב' כבי שקולניק: תראה, הכוונה הפעם, כשאנשים באים, הם יבואו עם תוכנית שהיא מובנית, באופן אחיד, לכולם ושהיא לוקחת בחשבון גם את כל מה שנאמר במליאה הקודמת פה, וגם

ב... למשל, אם אני לא יודעת, אין לי דוגמא טובה, חבל שרננה הלכה, אבל באיכות הסביבה כולם דיברו על עוד פקח, אז יילקח בחשבון הנושא הזה של עוד פקח.
או אם ברווחה דיברו על בעלי צרכים מיוחדים, אז כשהיא תציג את התוכנית שלה, היא תתייחס לעניין של בעלי צרכים מיוחדים. זו הכוונה.

גב' דנה אדמון: השאלה של אמיר,

גב' כבי שקולניק: אני מבינה מצוין את השאלה של אמיר, אני רק אומרת,

מר גדי ירקוני: אני חושב שזה יומרני להגיד,

גב' כבי שקולניק: רק דקה.

מר גדי ירקוני: כן?

גב' כבי שקולניק: אני אומרת שבשביל לעשות תהליך, באמת, הרבה יותר ארוך, אנחנו התחלנו מאוחר מדי השנה.

מר גדי ירקוני: אני מסכים איתך.

גב' כבי שקולניק: נכון, אז לקחנו את זה בחשבון, אנחנו עושים את המקסימום שאפשר. צריך לדעת שכל מה שמגיע הנה, מאחורי הקלעים יש שעות רבות מאוד של עבודה. זה לא ככה בצ'ק צ'אק להכין את כל התקציבים. ולכן, אני חושבת, ביום המרוכז, אפשר אולי, לא יודעת, להוסיף עוד שעה לפני, או שעה אחרי, שיהיה דיון קצת יותר מעמיק עם כל בעל תפקיד, נגיד, שהוא יציג רק חצי שעה וחצי שעה אחר כך יהיה דיון יותר רציני על המחלקה שלו, שזאת אפשרות. אני לא חושבת שיש אפשרות להוסיף עוד ימים, מבחינתנו גם, וגם אני לא יודעת מבחינתכם.

אני אומרת לעצמי ולנו, ולניר שצריך להוביל את זה, שבשנה הבאה צריך להתחיל את כל התהליך הזה ביוני, משהו כזה, בשביל שיספיקו, באמת, לעשות דיון הרבה יותר רציני.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד, אני מפחד להיות יומרני מדי, בגלל זה אני לא אומר שנצליח, וכנראה לא נצליח אף פעם להביא את זה לעוד סבב לפה. בסוף אנחנו רצינו שהמליאה תהיה בסבב הראשון וברמה המאוד גבוהה של התקציב. אני מקווה שאת זה הצלחנו להשיג, על אף שרצינו שבאותה ישיבה תהיה יותר זמן. בסוף, עכשיו, אני לא מעריך שיהיה עוד סבב שיוכל לעבור למליאה, ובהם יוכלו להציג דברים מהותיים, לשינויים כאלה ואחרים כן, אבל אחרי זה – זה יחזור עוד פעם, בסופו של דבר, לאגפים השונים, והם יביאו הצעה יותר מוגמרת. אני לא חושב שיהיה עוד דיון פתוח – רחב, על כל סעיף וסעיף כמעט בתקציב. אני מאוד מקווה שלפי לוחות הזמנים נראה, אנחנו צריכים, לפני ה- 1.1 לאשר תקציב, נראה אם נספיק להכניס עוד ישיבה אחת, חוץ מהשתיים האלה שאנחנו מדברים עליהן, אז יהיה אולי זמן לעשות עוד סבב כזה, שאנחנו מדברים עליו. אבל גם כן, בסבב הזה, נשמע הערות, אבל לא בטוח שכל הערות, עוד פעם אני אומר, בסופו של דבר, גם ההערות שאנחנו שומעים פה מהמליאה, אחרי זה מנהלי האגפים צריכים לראות איך זה מסתדר אצלם, ולהם צריך לתת בסוף את החופש, לקבוע בדיוק איך זה הולך שם.

גב' דנה אדמון: אני רוצה להגיד שאין צורך לצאת מתוך עצמנו. המנגנון שאמור לעשות את זה כבר קיים. לצורך העניין, אגף איכות הסביבה, החברים בוועדת איכות הסביבה, מרגישים שהייתה להם דריסת רגל משמעותית מאוד בתוך התקציב של האגף הזה. בגלל שזו ועדה פעילה, ויש שם פלטפורמה שיכולה להשפיע על הבפנים. לא צריך לייצר עוד יום, ולא צריך לעשות. פשוט צריך שהוועדות הקיימות יתפקדו ויתנהלו. ברגע שהם יעשו את זה, אז תהיה להם יכולת להיכנס לתקציבים. גדי, אתה שומע?

מר גדי ירקוני: כן, מקשיב, אבל הפועל מובילים 1:0,

גב' דנה אדמון: מעולה. אז עכשיו אתה תצטרך לשמוע מחדש.

(מדברים ביחד)

גב' דנה אדמון: גדי, מה שאמרת, שלא צריך לצאת מתוך עצמנו ולהמציא ימים מיוחדים. יש ועדות למליאה, וברגע שהוועדות יתפקדו, אז יהיה הרבה יותר פשוט להגיע לתקציב שרוב חברי המליאה שלמים איתנו, ונוח להם איתנו. לצורך העניין ולדוגמא, ועדת איכות הסביבה,

מר גדי ירקוני: שמעתי את הדוגמא. שמעתי, על איכות הסביבה ושהם הצליחו להשפיע על התקציב, שמעתי אותך.

גב' דנה אדמון: מעבר לזה, במחלקות שאין ועדה שאמורה ללוות אותם, שווה לעשות דיונים ממוקדים, שזה יכול להיות דיון מאוד קצר וממוקד. לכן מאוד מאוד חשוב, מה שדיבר ניר בתחילת המליאה הזאת, מאוד חשוב שהוועדות יתפקדו, ושמישהו ינהל אותן ויוודא שהדברים קורים כמו שצריך. כי אז, אנחנו נגיע הרבה יותר בשלים לתקציב, זה משהו שדיברנו כבר בתקציב הקודם עם כבי, והיא אמרה – ככל שתכנסו לפעילות, תוכל להיות לכם השפעה יותר גדולה. והנה, אנחנו מגיעים עוד פעם לעוד תקציב, שאנחנו דיברנו על איזה חזון רחוק ומרוחק, ורוב חברי המליאה לא היו שותפים לו.

גב' כבי שקולניק: ניר ביקש שנצביע על אישור סדר היום, שתי ישיבות המליאה,

מר צפניה משה: השאלה שלי, אם אפשר לדחות את השעה ל-17:00, כי נראה לי שרוב השכירים פה הם מסיימים בסביבות 16:00 לעבוד, בלתי אפשרי. חמש, במקום לסיים בשמונה, כי אני רואה שהדיון האחרון פה מתחיל בשבע ורבע, זה אומר שמסיימים באזור שמונה, אז לדחות את זה שעה קדימה, לסיים בתשע.

גב' כבי שקולניק: אבל צפניה, אתה יודע שכתוב פה אמנם שמונה, אבל זה לא יגמר לפני תשע. וגם היום, תראה, אנשים פה עייפים, זה לא רק אני שמתחרפנת.

מר גדי ירקוני: זו הישיבה הראשונה שנשארת עד הסוף.

גב' כבי שקולניק: תצביעו על זה, אוקיי.

מר דודי אלון: שנייה, חסר האגף של הספורט, תרבות, חינוך, איך זה נקרא? הוא לא

מופיע בכלל. יש שמה כמה גרושים, לא?

גב' כבי שקולניק: הוא לא מופיע?

מר גדי ירקוני: מי לא מופיע?

מר דודי אלון: כל תקציב התרבות, פנאי.

מר גדי ירקוני: איפה הוא לא מופיע?

גב' דנה אדמון: בדיונים.

גב' כבי שקולניק: בעיקרון מ-16:00 עד שמונה – תשע בערב, יומיים בשבוע, מאושר?

מר דודי אלון: מוסיפים?

גב' כבי שקולניק: יוסיפו, יוסיפו את המרכז הקהילתי, זו טעות.

מר דודי אלון: הוא לא מופיע.

גב' כבי שקולניק: זו בוודאי טעות.

יפה בוקובה: בטבלה שעשינו זה מופיע.

גב' כבי שקולניק: ניר, חסר פה המתנ"ס.

מר גדי ירקוני: גם עופר לא מופיע.
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, תראו, בואו נעשה דבר כזה – מבחינת הימים, שתי מליאות באותו שבוע, אנחנו נסדר סעיפים שיתכן שנשמטו. זה פחות עקרוני באיזו שעה מוצג מה. הרשימות האלה יסודרו. אבל רצינו שיהיה מקובל הרעיון שאנחנו מתכנסים באותו שבוע לשני אחרי צהריים, ומטפלים בעניין הזה.

גב' מירב ברקאי: רגע, ביקשו זה חמש.

גב' כבי שקולניק: ביקשו בחמש, אבל אני הסברתי שלפי דעתי חמש זה מאוחר מדי.

גב' מירב ברקאי: בסדר, לי מתאים ארבע.

גב' כבי שקולניק: כי כמו ששבע זה מאוחר מדי, ופעם בשנה לבוא לשני ימים. מישהו אחד ביקש, האחרים שתקו.

מר ניר ים: חברים. מבחינתי, בואו נתקדם.

גב' כבי שקולניק: יאללה.

מר רביבו קובי: חבריה, בואו שנייה ניתן פוש אחרון של חמש דקות, כדי שנוכל לצאת מהחדר הזה?

מר גדי ירקוני: חבריה, כבר מחר ישלח לכם גם, חוץ משני האישורים האלה, ישיבה נוספת, שבה נאשר את התקציב.

גב' דנה אדמון: בעזרת השם.

מר גדי ירקוני: זה יהיה לפני סוף דצמבר, יהיו שלוש ישיבות די קרובות.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סדר היום לשתי ישיבות מליאה מרוכזות בנושא תקציב 2020

מר ניר ים: סעיף 12.

מר גדי ירקוני: 11 ו- 12.

מר ניר ים: תנו למירב להתייחס לסעיף 12 בבקשה.

12. אישור שכר בכירים יהודה זנטי – מבקר פנים

גב' מירב ברקאי: סעיף 12 זה עדכון שכר בכירים של יהודה, המבקר. חשוב לי להגיד כמה דברים. יהודה עובד במועצה ארבע שנים, אני חושבת שהוא מבקר יסודי ומוצלח. מצד שני, חשוב להגיד, אופי העבודה של יהודה, היא עבודה מאוד עצמאית. הוא מקבל מעט, איך נגיד את זה בעדינות?

מר ניר ים:

מעט אם בכלל.

גב' מירב ברקאי: כן, הוא אוהב לקבוע את נושאי הביקורת שלו בעצמו, לפי דברים שמעניינים אותו וחשובים לו. עכשיו, זה לא רק ועדת ביקורת, גם ראש המועצה וחברי המועצה רשאים להציע נושאים לביקורת. זה נכון, שבסמכות המבקר, בסופו של דבר, להחליט מה הוא בודק, אבל ראוי, לדעתי, להתחשב ברצונות של אנשים שגרים במועצה.

מר גדי ירקוני:

הוא מבקר מאוד דעתן.

גב' מירב ברקאי: אנחנו מציעים, ובסופו של דבר – הוא מחליט. הוא הסביר לנו, הוא הראה לנו את החוק, מדינה ומבקר המדינה, טוען שמבקר הוא צריך להיות עצמאי ומותר לו לקבוע בעצמו, שזה טיעון טוב, אבל... הוא בחר, באמת נושאים ל-2019 שזה הרשאות מחשוב והעניין הזה של השכר, של האחוזים שהוא דיבר כאן בהתחלה. הכול נושאים טובים, והדוחות הם טובים, אבל בסופו של דבר, זה לא תמיד מה שמעניין אותנו. יחד עם זאת, המבקר חוגג החודש יום הולדת 66, והוא צפוי לפרוש בעוד שנה. אז אני חושבת שכאילו, שיתמסר שנייה לנושא הדו"חות עד כמה שאפשר...

מר אמיר פלג:

רגע מירב, את חושבת לפי מה שנאמר... משרה מלאה?

גב' מירב ברקאי: שאלה מצוינת לגבי היקף המשרה. בכל שיחה שתדברו עם יהודה, הוא יגיד לכם שהמשרה שלו לא מספיק גדולה והוא רוצה יותר. אנחנו קצת ניסינו לברר במועצות שכנות, וקצת חשבנו על הנושא הזה. אנחנו לא חושבים שצריך להגדיל את היקף המשרה. זה מתחבר גם עם הדעה של ההנהלה, לפי מה שאני מבינה. אני חושבת שצריך לתמוך בהעלאה, הוא עובד פה כבר תקופה שלפי החוק והתקן מגיעה לו העלאה, ואנחנו גם עושים את זה לשנה אחת, לפי הדעה שלי.

מר גדי ירקוני: אוקיי.

מר ניר ים: אמרה יפה מירב.

מר רותם בוקסבאום: אני זוכר שהוא ביקש, לא הוא, אבל שזו כבר פעם שנייה שמעלים, אם אני לא טועה, אבל יכול להיות שאני טועה.

מר ניר ים: תראו, יש משרד הפנים. משרד הפנים קבע, מחייב את הרשויות לשלם למבקר שלהן לפי שכר בכירים, אוקיי? זה פעם אחת. דבר שני, הוא קובע שאחת לשנתיים, המשכורת מתעדכנת ב-5%.

מר רותם בוקסבאום: אז זה היה לפני שנתיים.

מר ניר ים: נכון, אז לפני שנתיים עלה מ-80 ל-85, ועכשיו זה אמור לעלות מ-85 ל-90. אלו קביעות של משרד הפנים, צריך סיבה מאוד מאוד טובה לא לאפשר את ההעלאה הזאת. אם יש לנו כזאת – לא נאשר. אם אין לנו כזאת, נאשר בבקשה. מי בעד? אישור ההעלאה, תודה רבה. מי נגד? אין מתנגדים, נכון?

מר גדי ירקוני: כן, יאללה כבי.

מר ניר ים: תודה לכם.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את העלאת שכר בכירים של יהודה זנטי – מבקר פנים ל-90%.

כבי יוצאת מהדיון

13. אישור העסקה אחרי גיל פרישה לכבי שקולניק - גזברית

מר גדי ירקוני: אני רוצה להציג. כבי גזברית כבר כעשר שנים פה, גזברית בעלת ניסיון, ועושה את עבודתה מאוד נאמנה, עם המון השקעה והמון התמדה. וגם המון זה שאנחנו מאוד מרוצים מצורת העבודה שלה. כבי הגיעה לגיל הפרישה, ובגיל פרישה, צריכים לתת אישור מיוחד לעוד שנה. אני חושב שאפשר עד גיל שבעים, גם לנשים ניר? אני לא טועה? עד גיל שבעים. אבל כל שנה צריכים לאשר את זה. כבי ביקשה, בינתיים, שנה אחת. אני חושב שזה גם נכון לאשר לה את השנה הזאת. אני מבקש מחברי המליאה, לאשר את האישור המיוחד לכבי, להמשיך עוד שנה.

מר אמיר פלג: גדי, האם כמו מקרה הרב שקרה, ש...

מר גדי ירקוני: לא, זה...

מר אמיר פלג: לא, אבל האם אתם גם מתכוונים לצאת לאיזה תהליך איתור, או מכרז, שכבר יהיה משהו בקנה? כי אם עוד שנה היא תגיד שלא, שיהיה לכם איזה מישהו.

מר רותם בוקסבאום: לא, עוד חצי שנה מהיום, אם היא לא רוצה להמשיך.

מר גדי ירקוני: אנחנו נסגור את זה מבעוד מועד.

מר ניר ים: לפני שמתפזרים.

מר גדי ירקוני: אושר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את העסקתה אחרי גיל פרישה של כבי שקולניק - גזברית

מר ניר ים:

אושר! תודה רבה.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. אישור פרוטוקול מליאה 2019#11

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול המליאה הקודמת 2019#11.

4. ועדים מקומיים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תקציב הוועד המקומי כיסופים לשנת 2019 בסך 1,185,000 ₪ והאצלת סמכויות, את תקציב הוועד המקומי ישע לשנת 2020, בסך 290,000 ₪ והאצלת סמכויות ואת תקציב הוועדה המקומי תלמי יוסף 2020, בסך 304,000 ₪ והאצלת סמכויות.

5. דיון על דו"ח המבקר לשנת 2018

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את דו"ח המבקר לשנת 2018

הוספת סעיף לסדר היום – אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

החלטה: הוחלט פה אחד להוסיף את סעיף, אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר לסדר היום.

אישור המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות ועדת הביקורת לדו"ח המבקר

6. מרחבים מוגנים ליישובים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הקריטריונים לתעדוף יישובים לקבלת מרחבים מוגנים

7. קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הגשת קידום תכנית שיקום מחצבת צאלים מטעם המועצה.

8. אישור סגירת תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סגירת התב"רים.

9. אישור תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד לדחות את הדיון בתב"ר 563 לישיבה הבאה

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1205 – תכנון ממ"מ ביישובים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 478 – קיבוץ רעים, תשתיות ל-6 יח"ד קיבוצי

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 685 – נגישות ראייה – הרשאת משרד החינוך

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1163 – אבשלום – שיקום גדר היקפית.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1208 – חולית – תכנון כביש מילוט אחורי, מימון משרד

הביטחון.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 641 – ציוד וריהוט לגני ילדים – סככות.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 524 – אבשלום – גן ילדים דו כיתתי

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר תב"ר 1202 כרם שלום – גן ילדים.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1209 – בני נצרים – בנים – הקמת יבילים בתי ספר

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1210 – ניצני אשכול – שינויים והתאמות במוסדות
חינוך.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את תב"ר 1211 – אורים – תשתיות ופיתוח ל-32 יח"ד – התחייבות
היישוב.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר 1127 – בי"ס ניצני אשכול – שיפוץ גגוני מגן.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1094 – תחנת הסעים ממוגנת בי"ס יסודי חדש.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את עדכון תב"ר 1126 לסגירה – השלמת עבודות 2018, מתקציב
המועצה.

10. שינויים במסגרות אשראי

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את הגדלת מסגרות האשראי בסכום כולל של 7 מיליון ₪.

11. אישור סדר יום לשתי ישיבות מליאה מרוכזות בנושא תקציב 2020

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סדר היום לשתי ישיבות מליאה מרוכזות בנושא תקציב 2020

12. אישור שכר בכירים יהודה זנטי – מבקר פנים

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את העלאת שכר בכירים של יהודה זנטי – מבקר פנים ל-90%.

13. אישור העסקה אחרי גיל פרישה לכבי שקולניק - גזברית

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את העסקתה אחרי גיל פרישה של כבי שקולניק - גזברית